SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 72. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 15, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 15-го КВІТНЯ 1992 Ч. 72. РІК XCIX.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ВІДБУВ НАРАДИ

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Тут в суботу, 4-го квітня, в Головній Канцелярії УНСоюзу, відбулися звичайні наради Головного Екзекутивного Комітету, на яких в основному зроблено підсумки з діяльности у всіх ділянках в 1991 році.

Наради відкрила і ними провадила головний предсідник Уляна Дячук. Крім неї в нарадах взяли участь: заступник головного предсідника д-р Нестор Олесницький, головний директор для Канади мгр Іван Геврик, головний секретар Володимир Сохан і головний касир Олександер Благітка. Заступниця головного предсідника Глорія Пашен оправдала свою відсутність. Головну Контрольну Комісію репрезентував Степан Гавриш.

Серію звітувань, за традицією, започаткував О. Благітка.

Звіт головного касира

За 12 місяців 1991 року майно УНСоюзу зросло на 1,263,796 дол. до суми 65, 903,466 дол. Найбільше причинився до цього росту продаж пенсійних грамот в сумі 796,699 дол. Прихід з членських вкладок зменшився на 152,436 дол. Прибутки з інвестицій також зменшилися під час року на суму 125,025 дол. Виплати членам і спадкоємцям у 1991 році виносили 3,525, 604 дол., на 489,819 дол. менше, як рік раніше.

Видатки Організаційного відділу збільшилися на 143, 678 дол. з уваги на творення нового відділу професійних продавців забезпечення та виплати винагород за продаж пенсійних грамот.

В 1991 році виплачено на видання УНСоюзу в сумі 1,041,591 дол. Найбільшим видатком були кошти пошти, які зросли приблизно на 100,000 дол. від попереднього року, тобто були на 26% вищі, як попереднього року.

До Союзівки доплачено в 1991 році 432,000 дол. В попередньому році ті видатки були більші і виносили 554,000 дол. Зменшення субсидії для Союзівки є доказом, що ремонт будинків є корисний і приносить вищі приходи. Будинок „Карпати", зремонтований минулого року, має постійних гостей. Будинок „Київ" ремонтується тепер коштом 300,000 дол., він буде готовий на цей сезон, а його люксусова модернізація заохотить молодше покоління з дітьми до перебування на Союзівці. На будову нового басейну на Союзівці призначено 300,000 дол.

Корпорація Дому УНС

У 1991 році Корпорація Дому УНСоюзу підписала контракти з новими льокаторами, або продовжувала контракти з попередніми льокаторами на 49,000 кв. стп, або 2 і 1/2 поверха. В сьогоднішній ситуації, коли 10 будинків конкурують за кожного льокатора, ми старалися здобути ті контракти. Все ж таки при кінці 1991 року будинок був порожний на 34%. Це точно той самий відсоток, який був з початком 1991 року.

Цього року ми інтенсивно стараємося придбати нових льокаторів і по сьогоднішній день винайняли 12,000 кв. ст. і зменшили відсоток порожних приміщень з 34% до 29%. Саме тепер продовжуємо договори з потенціяльними льокаторами на понад 20,000 кв. стп. Якщо ми підпишемо контракти на тих 20,000 кв. стп, тоді відсоток порожних приміщень був би 20%.

Чинші в 1991 році збільшилися на 250,000 дол., а опративні видатки не підвищилися. Корпорація Дому УНСоюзу видала 1,232, 000 дол., як заплату відсоткі на членських боргових зобов'язаннях і на позичку УНСоюзу. Додатки до цієї виплати ще 894,000 дол., які видано на податки від реальностей і додати амортизацію 286,000 дол. — це разом дає 2,413,797 дол., і цю суму Корпорація виплатила в 1991 році. Загальний прибуток будинку був 2,772, 782 дол.

Звіт головного секретаря

За 12 місяців 1991 року приєднали секретарі відділів та організатори 1,344 нових членів, грамоти яких були видані на суму 9,662,000 дол. забезпечення. На це число нових членів склалося: 530 членів у департаменті молоді, 637 у департаменті дорослих та 177 із грамотами акциденткового забезпечення. Пересічна сума забезпечення нових членів виносила 7,251 дол. У попередньому 1990 році здобув УНСоюз 1,601 нового члена із загальною сумою 9,430,000 дол. забезпечення та пересічною сумою забезпечення 6,026 дол.

Вже в 1992 році придбали секретарі відділів та організатори 84 нових членів у січні, 114 у лютому та 118 у березні, що дало разом 316 нових членів у першому кварталі цього року.

Найбільше популярним у 1991 році були грамоти кляси Р-20, який видано 154 новим членам у департаменті молоді та 165 у департаменті дорослих, разом на суму 1,945, 000 дол. забезпечення. За ними черговими у популярності були грамоти кляс Е-20 та Е-18 у департаменті молоді та грамоти „даблю", що їх набуло 125 дорослих нових членів.

Від початку жовтня 1991 року до дня засідання набули грамоти пенсійного забезпечення УНСоюзу 127 осіб, які вплатили на конто цих своїх грамот суму 1,

Загальне

Ми тримали аплікації на гіпотечні позички на суму понад 800,000 дол. Рівнож приготовляється виплата дивиденди членам в травні цього року в сумі 1,200, 000 дол.

Всі вищеподані проєкти виносять разом 2,600,000 дол. УНСоюз є фінансово сильний, може виплатити ці суми з нормальних приходів, і не мусить уживати свого заощадженого майна.

(Закінчення на стор. 8-ій)

І. КАСАТОНОВ ОБІЦЯЄ „СПІВПРАЦЮВАТИ" З Б. КОЖІНИМ

Севастопіль. — Під час пресової конференції, коли в більшості обговорювались проблеми Чорноморської фльоти і заповідженних переговорів між представниками Росії і України, адмірал Ігор Касатонов несподівано виступив із заявою, що він буде співпрацювати з адміралом Борисом Кожіним, якого Президент України Л. Кравчук призначив головнокомандувачем української частини Чорноморської фльоти. Касатонов заявив присутнім представникам урядів і кореспондентам, що він дасть Кожіну всесторонню підтримку та пораду у випадку потреби й взаємної співпраці.

Як відомо, згідно із затримкою указів президентів Л. Кравчука і Бориса Єльцина та заповідженою розмовою між делегаціями обидвох країн, з порядку дня знято справу піднесення Святоандріївських російських прапорів на кораблях Чорноморської фльоти, що могло викликати непорозуміння між урядами, а навіть сутички між моряками. Згідно з різними повідомленнями з Києва, Севастополя і Москви, більше як дві третини офіцерів і моряків Чорноморської фльоти стаціонованої в Миколаївській області, присягнули на вірність українському народові.

Обидві сторони договорились також про перевірку головного командування Чорноморською фльотою і припинено справу звільнювання з військової служби тих офіцерів і моряків, які присягнули Україні. Цією практикою зокрема займався дуже старанно І. Касатонов.

У висліді заповідженних переговорів у справі фльоти, моряків можуть звільнити від вмішування у політику, хоч це буде найтруднішою річчю з огляду на непоправну поведінку російських політиків-шовіністів типу Анатолія Собчака, який картав на З'їзді народних депутатів уряд президента Б. Єльцина за те, що він не боронить інтересів Росії у відношенні до Криму і Чорноморської фльоти. Під час ексклюзивного інтерв'ю, яке Собчак дав кореспондентові пресового агенства „Інтерфакс", говориться про те, що президент Росії Б. Єльцин повинен поставити в парляменті пропозицію на ліквідацію акту передачі Криму Україні в 1954 році і проголосити Крим „свобідною територією". „Крим, — на думку Собчака, — ніколи не був українським і тому Україна не має ніяких правових і моральних основ претендувати на півострів". Посадник Санкт Петербурга висловився за підпорядкування всієї Чорноморської фльоти під російську юрисдикцію і підкреслив, що „Президент України не має ніякого права претендувати на розподіл". Собчак мріє також про повернення до Росії „южних губерній" Росії, які сталінським режимом були прилучені до Казахстану.

До Бостону приїхав український бігун

Бостон (Л. Діяк). — Володимир Кривий, український спортовець з Херсону, приїхав до ЗСА, щоб взяти участь у бостонському маратоні, який відбудеться у понеділок, 20-го квітня. Йому 41 рік, бігом займається від 1968 року, коли відбував військову службу і вперше виступив на американській Спартакіяді. У 1974 році пробіг свій перший маратон в Ужгороді на щорічному чемпіонаті і виконав норму кандидата в майстри спорту.

Скориставшись з політичних змін в Україні, які також викликали зміни в спортовому житті, В. Кривий у 1991 році приїхав на бостонський маратон і у віковій групі „Естерс" (40—49) здобув четверте місце з результатом 2 год. 26 хв. 13 сек. У цій групі бігло понад 4,000 маратонців.

Такий добрий вислід заохотив В. Кривого до участи і в наступних перегонах. 30-го березня він знову прибув до Бостону. Парох української автокефальної православної церкви св. Андрія Первозванного о. Андрій Партикевич запросив його відвідати церковну громаду, яка охоче полегшує В. Кривому його перебування в ЗСА. Мешкає спортовець в родині Володимира і Лариси Діяків. У змаганнях репрезентує Україну.

Маленька „Міс Ню Джерзі"

В неділю, березня 29-го, відбулася церемонія вибору „Маленької Міс Ню Джерзі" у Марріот готелі Сомерсет, Н. Дж. Фіналісткою в цьому виборі вийшла п'ятилітня Діянна Лорен Кіллмер, яку обрано на „Маленьку Міс Ню Джерзі" 1992 року. Діянна є донею Леррі та Діяни Кіллмерів і внучкою Василя Гумена з Томас Ривер, Н. Дж.

КАБІНЕТ Б. ЄЛЬЦИНА ФОРМАЛЬНО ЗРЕЗИҐНУВАВ

Москва. — Засоби масової інформації, закордонні і російські повідомили, що під час бурхливої сесії З'їзду народних депутатів Російської федерації, на якій обговорювались проблеми економіки, високих цін, переведення економіки в систему вільного ринку і коли більшість депутатів домагалися повернення російської економіки на „старі рейки", усі члени кабінету президента Бориса Єльцина піднялись з місць і покинули залю нарад, погрозивши, що ввесь кабінет зрезиґнує, якщо парлямент прийме запропоновану постанову поворотy до давньої системи.

Прихильники теперішньої ліберальної програми, а зокрема заступник прем'єр-міністер і архітект економічних реформ Єгор Т. Ґайдар, звертали увагу депутатам, що крутий зворот Росії, чи раще спроба встановити давню централізовану систему господарювання, напевно насторожить Захід і демократичні країни, які вже були готові надати Росії і частинно також колишнім республікам СССР, а тепер самостійним державам фінансову допомогу, можуть стримати дію свого пляну.

Є. Ґайдер заявив російським парляментаристам, що всі члени кабінету погодились з пляном демісії, але формально вони, на проханя Б. Єльцина, виконують ще свої функції до часу закінчення З'їзду депутатів не зважаючи на те, що президент Б. Єльцин заявив, що він не приймає резиґнації уряду і висловив надію, що здоровий глузд переможе.

Боротьба між великою частиною парляментаристів і урядом та прихильниками Єльцина розпочалася вже від першого дня нарад, коли деякі скрайні депутати вимагали від Єльцина, щоб він „позбувся навантаженння" і здав пости прем'єра і міністра оборони, що в теперішній атмосфері могло б означати послаблення екзекутивної влади, бо, як відомо, колишні совєтські громадяни, а росіяни зокрема, привикли до керівництва „указами" і Єльцин це дуже добре знає.

Виглядає, — кажуть політичні спостерігачі, що Руслан Хасбулатов, голова російського парляменту в голосуванні знайшов підтримку не тільки колишніх комуністів (тепер соціялістів), які контролюють одною третьою депутатів, але також „центристів", демократів різного рівня „націоналістів", а фактично шовіністів, які не погоджуються з політикою Єльцина й економічними змінами введеними молодими економістами.

До подій в Росії почали приглядатись західні відповідальні політики, бо в гру входить не тільки політика, але ризико втрати 24 біл. долярів допомоги, яка, на думку багатьох спостерігачів, не спричиниться до великих перемін на Сході.

У СВІТІ

В СУБОТУ, 11-ГО КВІТНЯ, Югославська народня армія, яка все ще називає себе федеративною, але пляни якої розробляються виключно урядом Сербії, захопила місто Модричі на півночі Боснії і Герцоговини. Хорватські війська зазнали при цьому великих втрат — тільки вбитих було понад 300 вояків. Мирне населення продовжує залишати рідні місця, рятуючи життя.

МІЖНАРОДНІЙ СПІЛЬНОТІ не вдається припинити війну в Нагорному Карабаху. Минулої суботи азербайджанські війська обстрілювали з гармат село Красний Базар. Загинуло 9 мирних жителів. Вірмени збили один азербайджанський гелікоптер. В неділю азербайджанці знову обстрілювали столицю Нагорного Карабаху Степанакерт. В районі конфлікту прибула делеґація Конгресу ЗСА на чолі з сенатором Денисом Деконсіні, щоб зустрітися з представниками Вірменії і Азербайджану.

В П'ЯТНИЦЮ, 10-ГО КВІТНЯ, відбулася зустріч Президента України Леоніда Кравчука з членами центрального проводу Народного Руху і керівниками крайових організацій. Співголова Руху Вячеслав Чорновіл у виступі під час зустрічі підтвердив орієнтацію Руху на конструктивну опозицію, визначену на третьому з'їзді. В усіх виступах містилася гостра критика на адресу Кабінету Міністрів та щодо останніх адміністративних призначень Президента. Абсолютна більшість керівників крайових організацій Руху вимагали резиґнації Уряду, критикуючи нерішучість його економічної політики. Підтримку Президента дістала пропозицію Миколи Поровського стосовно введення голів крайових організацій Руху до президентських адміністрацій в областях.

ПРЕЗИДЕНТ МОЛДОВИ Мірча Снігур, звертаючись до ООН з проханням допомогти в припиненні збройного конфлікту між молдаванами і придністровськими сепаратистами, підкреслив, що Молдова на шляху до повної державної незалежности натрапляє на сильний опір з боку „членів колишньої комуністичної еліти, воєнно-промислового комплексу і колишніх збройних сил", які підтримують антимолдавські акції в Придністров'ї.

НА ЗАСІДАННІ СЕСІЇ Верховної Ради України народні депутати одноголосно ухвалили звернення до 8-го З'їзду народних депутатів Російської федерації. У документі висловлено занепокоєність Верховної Ради та українського народу останніми діями російського керівництва щодо України, її державного суверенітету. Зокрема підкреслюється, що Україна не має ні до кого територіяльних претенсій, однак не прийме їх ні від кого і щодо себе самої.

ТУРЕЧЧИНА, НЕ ПОЯСНЮЮЧИ причини, оголосила про заборону повітряних полетів через її територію з Єревану до сирійського міста Алеппо. Ймовірно, це є одна зі спроб турецького уряду тиснути на Вірменію у зв'язку з конфліктом між нею і Азербайджаном.

В АМЕРИЦІ

У НЕДІЛЮ, 12-ГО КВІТНЯ, в Провіденс, Р. Ай., у домі свого адвоката здався в руки поліції Джозеф Меллікон, колишній президент банку, якого обвинувачують у започаткуванні банкової кризи в цьому стейті минулого року і який впродовж 17 місяців скривався перед поліційними властями. Цей 48-літній банкир, якого обвинувачують у крадежі 13 міл. дол., пропав без вістки 8-го листопада 1990 року, а вкороткі після того мешканці Ровд Айленду дізналась про те, що їхні ощадності є заморожені аж до часу вияснення справи. Не зважаючи на всі заходи зі сторони стейтового уряду, сьогодні ще приблизно 200,000 щадників не отримали своїх грошей та багато з них втратили свої підприємства.

ВЖЕ ДОВГИМИ РОКАМИ триває в ЗСА публічна рекламова боротьба, щоб переконати покупця про кращу якість свого продукту між двома виробництвами відсвіжуючих напитків — Кока-Кола та Пепсі-Кола. Одначе беручи до уваги турботи пересічних громадян справами здоров'я, дієти та хемікалій у харчах і напитках, керівники фірми Пепсі-Кола, вийшли з новою пропозицією: вже на днях появиться на полицях крамниць напиток виробництва Пепсі-Кола, який є „менше солодкий, не має штучного смаку, ані штучних середників консервування та кафеїни". Нова сода є прозорою тому й назва „Кришталь-на Пепсі".

ПІСЛЯ ЦІЛОРІЧНИХ ПРИГОТУВАНЬ та кількох аналіз завдання і ролі тижневиків у загальному, керівники журналу „Тайм" вже цього тижня запропонують своїм читачам нову обгортку та змінений порядок розкладу вісток і статтей у своєму журналі. Керівники видання журналу „Тайм" заявили, що це одна з найбільших змін за останніх 69 років і на їхню думку дає кращий естетичний вигляд та легший до читання матеріял. Одначе Генрі Міллер, редактор журналу заявив, що головною причиною змін було знайти найкращий підхід до читача в цій нашій ері негайних інформаційних можливостей.

ОКРЕМА КОМІСІЯ ПАЛАТИ Репрезентантів під кінець минулого тижня висловила своє сильне занепокоєння розповсюдженням хвороби АІДС серед американських підлітків і при цьому підкреслила незадовільне зацікавлення цією справою зі сторони Уряду президента Джорджа Буша, називаючи таке ставлення „національною ганьбою". Вищезгадана комісія, базуючись на власних дослідах, заявила, що захворіння на АІДС серед підлітків у ЗСА збільшилося на 70 відсотків за минулих два роки. АІДС є шостою з черги найбільшою причиною смертності серед молоді у віці 15 до 24 років. Висловлюючись негативно про зацікавлення Уряду цією справою, комісія стверджує, що доказом цього є недостача фондів чи координації будь-якої протидії в цій справі зі сторони державних властей.

Депутати З'їзду ВР Росії критикують Б. Єльцина

Москва. — Агентство Асошіейтед Пресс і ТАСС, інформуючи про дальший хід З'їзду народних депутатів Росії, який тепер відбувається в Москві підкреслюють, що більшість депутатів Російської федерації, не зважаючи на наростаючий конфлікт з Україною у справі Чорноморської фльоти, продовжують критикувати Бориса Єльцина, в більшості за те, що він сконцентрував у своїх руках забагато екзекутивної влади.

Уз десятьох політичних фракцій у російському парляменті тільки дві підтримали повністю політику теперішнього уряду Росії, президентом, прем'єр-міністром, міністром оборони, є Б. Єльцин. Решта критикували, але не вимагали схвалення вислову недовір'я урядові Єльцина. Політичні спостерігачі, місцеві і закордонні, припускають, що росіяни бояться тепер вводити ще більший хаос у політичне й економічне життя федерації, бо на овиді з'явились імпонуючі більйонові суми запропоновані західними державами, які Захід узалежнює від поглиблення в Росії демократичної системи, лібералізації економіки, зменшення війська і зброї тощо. Тільки один депутат, керівник Камеровської обласної ради, Амангелді Тулєв, висловив недовір'я для Б. Єльцина і його уряду.

Більшість депутатів критикували гостро уряд за повільні зміни, недостачу товарів першої потреби і домагалися від Єльцина введення змін в господарському секторі.

Кореспондент АП в Москві Алан Купперман повідомляє, що основний спір розгорівся з приводу того, що Єльцин, сконцентрувавши всю владу в своїх руках, керує Росією при допомозі „указів", яких він досі видав 365. Обороняючись перед закидами, Єльцин заявив, що така концентрація влади є конечно потрібна під теперішню пору, бо в іншому випадку усі запляновані реформи провалятся. Великої частини дебат, які проходили на сесії, Єльцин не чув, бо він брав участь в засіданнях конституційної комісії. Депутатам така поведінка не сподобалася і вони поставили цю справу під голосування. Більшість депутатів з'їзду, 606 проти 149 вирішили, щоб Єльцин повернувся на залю і вислухав критику проти нього до кінця.

Вміжчасі Інформаційно-аналітична служба підрахувала, що повністю і беззастережно підтримують уряд тільки 130 депутатів, 266 частинно, а в опозиції все ще залишилася більшість — 653 депутати. З того числа 483 займають до Єльцина і його уряду непримиренне становище. Дві треті депутатів пропонують перенести прийняття нової конституції на черговий з'їзд.

Депутати також домагалися, щоб уряд не допустив до соціяльних безпорядків і зокрема страйків, а для цього треба розпрацювати схему індексації, доходів населення, зменшення податків і тим самим перешкодити процесові збільшення безробіття.

ПРОДОВЖЕННЯ ВИСТАВКИ

Ню Йорк. — Пригадується шанувальникам мистецтва фотографії, що третя виставка кольорової фотографії Теодора Тереня-Юськіва, яку влаштовує Об'єднання Мистців Українців в Америці в Ґалерії ОМУА, 136 Друга авеню в Ню Йорку, триватиме до неділі, 19-го квітня. Виставка відкрита в п'ятницю від год. 5—8-ої вечора, а в суботу та неділю — від год. 1-ої по полудні до 8-ої вечора.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Епілог інвазії ЗСА у Панамі

Грудень 1989 — це недавно, заледве три роки, але всесвітня історія записала стільки драматичних подій, що забулася вже війна Америки проти маленької республіки Панами, важливої з уваги на Панамський канал, який сполучає два океани — Антлантійський і Тихий. Америка перевела збройну інтервенцію проти Панами у Цетральній Америці формально в обороні загроженої безпеки тамошніх 20,000 американських громадян. Насправжньою причиною був нестерпний стан, створений тамошнім диктатором, генералом Мануелем Антоніо Норієґою. Він перетворив був Панамську республіку у посередницький етап для перепачковування до З'єднаних Стейтів Америки безперервних транспортів кокаїни з Колюмбії. За ту посередницьку прислугу Норієґа заробив від картелів кокаїни у Колюмбії мільйони долярів. Вуличні бої у столичній Панамі взяли такий оборот, що Норієґа, забарикадований у своїй квартирі, рішив рятувати життя — особистою капітуляцією. Американці перевезли його до Маямі, де федеральний суд раніше вже обвинувачив його у перепачковуванні до Америки транспортів наркотиків. Норієґу примістили у слідчій в'язниці, де він зрештою, мав усі вигоди, навіть з можливістю комунікуватися із своєю родиною. Норієґа від початку перебування в Америці після своєї капітуляції боронився арґументом, що він є воєнним полоненим, який підлягає законові женевської конвенції про охорону воєнних полонених. Американський Уряд і прокуратура на Фльориді злегковажила цей його арґумент, а зовнішній світ не був зацікавлений у тому, щоб боронити латино-американського військового авантюриста, який причепив собі на комір чотири генеральські зірки і займався такою „цивільною процедурою", як торгівля наркотиками.

Норієґу поставлено перед суд присяжних. Дев'ять жінок і три мужчини, які становили лаву присяжних, пересиджували повних сім місяців, прислухуючись до цієї диковинної судової розправи. Був час, що вони, присяжні судді, ніяк не могли узгіднити свій присуд і просили суддю проголосити судову розправу „невирішеною". Суддя відкинув цю суґестію і в минулий четвер, перед 8-ою годиною вечора, лава присяжних проголосила одноголосний вердикт — признавши Норієґу винуватим у всіх злочинах. Американське судочинство передбачає, що суддя призначає день, коли він проголосить присуд. У розправі проти Норієґи визначено день 10-го липня. Йому загрожує 110 літ в'язниці, — практично до кінця його життя. Адвокат заявив, що він зголосить відклик, але можна сумніватися, чи він врятує Норієґу.

Ця драматична історія найцікавіша тим, що це перший випадок, коли в Америці судили колишнього голову чужинецької держави. З свого становища Норієґа мав право твердити, що він — воєнний полонений, бож добровільно піддав себе в руки американського війська під час воєнних дій у Панамі. Але він своєю поведінкою так себе здискредитував, що ніхто не бавився у формалістику. Замолоду Норієґа служив в американській армії. Його оборонець-адвокат намагався боронити його пригадкою, що Норієґа свого часу служив в американській військовій розвідці. Закопали його свідки, які були присутні на безпосередніх нарадах Норієґи з представниками гуртових торгівців кокаїни з Колюмбії.

Життєпис цього латино-американського військового авантюриста, війна у Панамі та семимісячна судова розправа у Маямі на Фльориді — це тема, яку талановитий письменник міг би використати для свого авантюрницького роману. Може — це колись станеться. Покищо президент Джордж Буш висловив вдоволення, що „перемогла справедливість". Норієґа по суті провинився не тільки тим, що помагав пачкувати до Америки наркотики. По суті — він був винуватцем, що десятки військових і цивільних осіб, між ними й ні в чому невинуваті жінки, згинули у війні Америки проти Панами — не проти тамошнього народу, а проти безоглядного диктатора Норієґи, людини без чести і совісти, який визнавав тільки свою владу і грошову наживу.

Олександер Серафин

ЩЕ РАЗ ДО ДУМОК ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА

Недавно, ім'я колишнього президента Ніксона зайняло чільне місце на сторінках газет і журналів. Причиною до цього була його остання книжка „Схопи момент", яка вийшла в січні 1992 року та його п'ятисторінковий еляборат на тему допомоги колишнім республікам СССР. Про думки президента відносно колишнього СССР диви „Схопи момент", „Свобода", 29-го лютого 1992 року.

У своєму документі, поява якого була відповідно запляжована, Ніксон спрецизував думки, які він висловив у своїй книжці. Ціллю цієї статті є ще раз повернутися до думок президента висловлених у його вищезгаданих публікаціях.

Президент Ніксон післав свій меморандум президентові Бушові і 50-ом впливовим політичним діячам Америки. У ньому він закликає до збільшення гуманітарної, технічної і адміністративної допомоги колишнім республікам, як також ґарантій більших для них позик. Він називає дотеперішню допомогу ЗСА „жалюгідно незадовільною". Президент вважає, що політична і економічна революція, яку тепер переходять колишні республіки СССР є „найбільшим питанням від Другої світової війни", що вимагає відповідної уваги провідників Америки. Республіканські і демократичні кандидати на президента ЗСА вимивають справу допомоги новим країнам, які постали після розвалу СССР. На думку їхніх стратегів, не варто цієї справи висувати, коли існує безробіття і економічний занепад у домашній господарці ЗСА. Популярним виборчим гаслом є ставити Америку і її проблеми на першому місці.

Ніксон переконує, щоб робити щось більше, невідчутне, що належить до невідкладних справ, і може бути пропорційною історичною нагодою, яка тепер постала. Зерно, яке він засіяв, дотепер ще не знайшло родючого ґрунту в республіканських кандидатів, але демократичні використовують вже цю прогалину для себе, зокрема Билл Клинтон.

Розгляньмо ще раз його розповідь у книжці „Схопи момент". Ніксон поручає п'ять пунктів до успішного розвитку держави, які практикували поступові азійські країни, як Південна Корея, Тайван та інші.

Інституції основані на вільному ринку — приватній власності і вільних цінах — творять спонуку до праці. Тільки при допомозі приватної власности мохна створити твердий зв'язок між працею і винагородою. І тільки ціни встановлені вільним ринком можуть давати дуже потрібні вказівки споживачам і виробникам, які підсилюють економію до більшої ефективности. Навіть неосвічені працівники реаґують позитивно на побудник довиробництва. В роботі немає психологічної різниці між національностями. Економічна різниця між китайцями в Китаї і на Формозі, наприклад, не є наслідком кращого вміння, а наслідком побудників. Так розуміють комуністичні ідеологи Китаю і після трьох років перерви економічних реформ, вони знову до них повертаються. Дивитися прямо у вічі економічному суперництві є ключем до надмірної економічної конкуренції. Практика показує, що всякі правні обмеження є тільки перешкодою у дальшому майбутньому поступові.

Людський капітал є найважливішим складником у розвитку економії. Хоча велика кількість землі і природні багатства значно допомогли в господарському розвої ЗСА, але найбільшим фактором була ініціятивна вдача їхніх громадян і вага, яку вони поклали на науку.

Конечно триматися засади: чим більше щось оподатковуєш, тим меншу маєш з нього користь. Якщо уряд накладатиме високі податки на заробітки і прибутки, то буде менше економічної активности. Знову ж практика показала, що ці держави, які мали низькі податки, дали більше стимулу ростові, який приніс їм більше прибутків ніж вищі податки. Не меншою проблемою є думка, що держава повинна втручуватися в справи ринку і диктувати інвестиційну політику. Допомога держави є корисна в зміцнюванні приватного сектора економії, а не в його послаблюванні чи витісненні. Ми є свідками наслідків такого думання і практики в комуністичних країнах.

Не відкидати чи забороняти чужі інвестиції. Україна вже в цьому напрямі видала відповідні закони. Чужі капіталовклади творять верстати праці. Ці країни, що цьому сприяли, можуть пишатися успіхами. Вони добре розуміли, що цим не тратили контролі над своїм економічним май бутнім, але вони створили можливості для кращих економічних обставин на майбутнє. Вони також не націоналізували чужих підприємств.

Не всі держави мають можливість знизити кошт продукту масовим використанням модерної техніки виробництва. Вони можуть мати успіх експортувати свої вироби. Знову досвід поступових країн вказує, що вони плекали справу експорту і велика частка їхнього державного прибутку прийшла з експортів.

Щоб п'ять засад працювало в користь країни і спричинило економічний ріст, потрібна політична стабільність. Без доброго уряду ані чужі, ні свої підприємці не рискуватимуть інвестиційним капіталом. Як і також не працюватимуть без відповідної податкової і монетарної політики-спонуки до виробництва. Жодна чужа допомога не зробить різниці доки не буде політичної стабільности і економічного глузду.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Леонід Грабовський

Українська музика в Бостоні

Ще донедавна було так, що на подібне оголошення багато неукраїнців Европи й Америки просто знизало б плечима на знак здивування: а хіба українська музика — є? Знаємо про російську, себто совєтську, а про українську ж чи хто взагалі чув?

Було, та спливло.

Є тепер Україна на мапі світу. І музика українська теж є. Ця істина рано чи пізно мусить бути усвідомлена усім культурним світом.

Звісно, треба правді в очі дивитися: не можна покищо говорити про будь-який вплив її на музичні культури інших народів. У тому виною 350 останніх років нашої історії. Вкрадених років...

Але, з другого боку, нам нібито нема чого й занадто стидатися. Сміливо можемо поставити нашу музичну творчість поруч із творами колеґ Норвеґії, Фінляндії, Юґославії, Греції — країн теж колись підневільних, але давно вже незалежних, що мають за собою десятиліття нормального життя. Нинішня ґенерація українських композиторів своїм доробком нічим не поступиться нашим ближчим і дальшим музичним сусідам.

Олег Кива, Валентин Бібик, Валентин Сильвестров, Євген Станкович, Мирослав Скорик, Леонід Грабовський, Іван Карабиць — покоління, народжене в 30—40 роках. Покоління „шестидесятників" у музиці, що своєю діяльністю прокладали далі шлях до музичного „европейського дому", накреслений — Левком Ревуцьким, Борисом Лятошинським, Станіславом Людкевичем, Миколою Колессою та іншими попередниками. Прокладали, незважаючи на повсякденний і повсякчасний тиск нелюдської системи — ідеологічний, матеріяльний, побутовий, психологічний.

Не всі спроможні були постійно той риск витримувати. Бували жертви непоправні. З різних зовнішніх причин, але в кінцевому розрахунку від безнадії, від браку перспектив на майбутнє вкоротили собі життя Петро Соровкін та В'ячеслав Лиховид — двоє чудово обдарованих композиторів (а другий з них ще до того поет та художник) з надзвичайно тендітною, вразливою психікою.. Дехто віддавав „кесареве-кесареві": за можливість відносно стерпного існування в творчості платилося внутрішнім роздвоєнням, писанням одних творів „для офіціозу", а інших — „для душі". „Славнозвісна завіса залізна" лише спорадично — і лише декільком вибраним — давала можливість вирватися на коротку „прогулянку" бодай до відносно вільного (чи радше сказати, меншою мірою невільного) світу, до Польщі — „веселого бараку" комуністичного бараку, або до Чехо-Словаччини, Народної Демократичної Республіки, Мадярщини, де музика зазнавала куди менших, а то й жодних утисків з боку влади. Там-то особливо ж у Польщі на щорічному Міжнародному Фестивалі музичного авангарду „Варшавська осінь", можна було почути найцікавіше з того, що створено було у модерній музиці „up to date". Переважна більшість композиторської молоді змушена була харчуватися лише крихтами тої інформації, що випадково доходила до Києва завдяки раптовим кількаденним візитам окремих музик із Заходу. Абож їхалося до імперської столиці Москви — послухати „височайше разрєшонний" фестиваль сучасної французької музики, чи дириґентські виступи з авторськими симфонічними концертами Лютославського або Пендерецького... Та за кілька днів треба було від мрій повертатися до понурої української повсякденщини.

Були й трохи стійкіші. Ті за свою сваволю і неслухняність, за недотримання „гасел і слоганів" „Льонінського курсу", роками й десятиріччями терпіли — спочатку брутальну лайку комуністичних підспівувачів від ідеології, виголошувану в пресі і з „високих трібун", а пізніше — більш витончені прийоми духовного терору: замовчування, невиконання, іґнорування. Найгіршим був терор страху, що знову почав був шаліти під час погрому, вчиненого над українською інтеліґенцією у 1972—73 роках. Адже лиш на страху і протрималася „імперія зла" так довго! Автора цих рядків, наприклад, тримали під посиленим наглядом ще відколи стало відомо поміж людьми про вчинений акт „ідеологічної диверсії" — переклад з німецької мови одного з фундаментальних підручників сучасної композиції. Про роздратування влади, викликане особистими контактами декого з нас із колеґами, що приїздили з Заходу, вже годі й згадувати... І все одно творили — з компромісами і без них, цілий час або з перервами. Не давали цілком увірватися нитці спадкоємности.

Сьогодні хочеться згадати Тичинові рядки:

...Яка біда мене, яка
нужда косила!
а сила — знову розцвіла.

(Закінчення на стор. 7-ій)

Любомир С. Онишкевич

СИМБІОЗА — УКРАЇНА І ЇЇ ДІЯСПОРА

II

Яка колосальна туга за світом криється в цих, нібито жартівливих рядках! Треба відчути їх цілою душею, щоб вповні зрозуміти, що ми представляємо для наших братів в Україні...

Але — наша психологічна потреба України така ж сама сильна, така сама глибока — а може й ще глибша...

Коли мені по 43-ох роках, вдалось повернутись в рідний мій Львів, то перших три дні я лиш ходив по призабутих місцях і плакав... Мої емоції були такі сильні, що рідко коли (може й ніколи) в житті я нічого подібного перед тим не переживав... Хіба пізніше, коли я побачив синьо-жовтий прапор на Львівському ратуші, чи коли я моливсь на гробах моїх поляглих вуйків в день проголошення Української Незалежности...

Але це я, який вродився на Україні й вихований був у чисто-українському дусі... Але ж подібні емоції бачив я і в очах моїх дітей, які вродились і виросли в Америці і які — хоч як патріотично ми їх і не виховували — все ж таки вважали все українське, як щось, що їхні батьки собі уявили, вимріяли...

Але, коли я побачив реакцію мого сина на студентську голодівку в Києві в жовтні 1990 року, то я зрозумів наявно, що в його серці пробудився якийсь скритий зов крови. В його душі з'явились почування, які були там глибоко закопані, про які він і сам не знав. Зустріч з людьми живої, справжньої, динамічної України задовольнила його приховані психологічні потреби, неначе він пробудився із довгого сну.

Це і є ці емоції, які ми бачимо, під впливом буремних подій в Україні, в серцях людей з діяспори. Чужинці дивуються: чому ви все це робите? Чому даруєте ці величезні суми грошей, часу, енерґії — свого життя в Україну? Що ви з цього маєте за користь?

На це неможливо відповісти, бо на це немає логіки. Ми це робимо, ми це даруємо, ми себе посвячуємо — бо це дає нам моральне вдоволення, бо це задовольняє потреби нашої душі, бо це робить нас щасливими, бо ми це мусимо робити... Як інакше можна на це відповісти?

Можна б це все пояснити і в інший спосіб, більш об'єктивно й цинічно: українці діяспори себе в цей спосіб „виживають". В своїй праці і допомозі для своєї батьківщини, вони знаходять своє самосповнення, якого вони б інакше не здобули. Вони можуть там почуватись важливими, а, можливо, в Америці, вони лиш маленькі коліщатка. З ними там носяться, їх поважають...

Може й так. Але — чи це в якийсь спосіб применшує їхню працю, їхню жертвенність, їхню самовіддану посвяту? Чи їхні заслуги супроти їхнього народу є в якийсь спосіб менші лиш тому, що вони в цей спосіб дістають душевне вдоволення, що вони через це щасливі?

Кожна людина в історії, яка щось корисне зробила, робила це тому, щоб дістати моральне вдоволення, щоб заспокоїти якісь свої душевні потреби. Це відноситься і до християн-мучеників, які йшли на певну смерть і до працівників культури, які працювали для своїх ідеалів і до великих провідників... Чому Шевченко писав вірші й пішов на заслання? Чи це робить його заслугу меншою?

І так, наша відроджена Україна потрібна нам, українцям в діяспорі, щоб задовільнити наші найглибші душевні бажання, щоб заспокоїти наше змагання: значити щось в житті, зробити щось корисного, залишити по собі слід. Чи ми є „психологічні паразити"? Чи наші брати з України є „паразитами", тому що використовують нас для заспокоєння своїх душевних потреб.

Думаю, що ні одне, ні друге. Ми є в „душевній симбіозі" з нашими братами в Україні. Ми себе взаємно потребуємо й доповнюємо. І ми — в нашій спільній праці для добра України, в якій ми знаходимо таке велике вдоволення — можемо спільно створити щось нове, щось вартісне, щось прекрасне.

Створити відновлений край, відновлену українську культуру.

Богдан Футей

ПРАВОВІ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

II

Увагу чергового, пленарного засідання Верховної Ради, що розпочало свою роботу 28-го січня 1992 року прив'язано до створення та впровадження в життя інституцій, що могли б забезпечити захист суверенної та незалежної України . Однією з основних ланок є реорганізація армії на терені України. Понад 300,000 воїнів присягнули на вірність Україні. Росія та Україна конфронтують з приводу питання про Чорноморську фльоту. Президент Кравчук висловив готовість замінити командуючих, що їх призначив президент Єльцин та маршал Шапошніков, своїми обранцями.

Зростає напруженість і навколо територіяльних питань. В середині січня російський парлямент оголосив про перегляд рішення прийнятого урядом Хрущова у 1964 році, рішення про вхід Криму до складу УССР, незважаючи на те, що Україна та Росія підписали минулого року угоду про недоторканість існуючих кордонів. В даному випадку саме ця угода зіграла вирішальну ролю у визнанні ЗСА незалежности обох країн України і Росії. Такі зовнішні втручання залякування України ставлять перед новим урядом додаткові вимоги, щоб створювати пріоритети і відтягають парлямент від конечних законодавчих реформ.

Введення в Україні власної валюти та перехід до нової банківської системи є ще одним важливим питанням. Наприкінці березня карбованець мав вийти з обігу. До введення влітку власної валюти (гривень) для тимчасового вжитку вводяться багаторазові купони. Україні необхідно мати свою банківську систему.

Криза, що охопила майже всі сфери економічного життя України за часу перебування на посаді прем'єр-міністра, викликала серед народу і парляменту вимогу його резиґнації.

До низки інших важливих питань, що обговорювалися на сесії можна долучити також: вироблення законодавчих нормативів для ґарантійної приватизації державних підприємств, про приватизацію невеликих державних підприємств, про приватизаційні цінні папери, про приватизацію земельного та житлового фонду тощо.

Найважливішим у такій кардинальній реформі є вироблення нормативів актів Уряду, встановлення правових, економічних та організаційних основ. Цей процес вимагає ретельного опрацювання, аби забезпечити чітку роботу всіх ділянок економіки в перехідний період.

Найкращий спосіб змалювати совєтську правову систему — це дати їй означення, яке воно заслуговує — командно-правова система. Право команди або наказу розподіляли між собою прокурор та голова Компартії 1-ий секретар. У більшості випадків суддя виголошував той вирок, який йому наполегливо підказував уже зазначений дует. Упродовж довгих років своєї практики така форма судочинства стала знаною як „телефонне правосуддя". Суди набули репутації не місця, де встановлюється справедливість, а караючих інституцій, що позбавляють людину волі. Член парляменту, колишній багаторічний політв'язень Левко Лук'яненко, змальовує суди не як такі, де має вершитися законність, а як місце, де розправлялися з політичними супротивниками.

І досі зберігаються залишки такої командної системи, хоча в цілому вона прямує до свого розвалу. Нині діяльність Компартії заборонена, та хоч вона вже і не впливає на роботу правоохоронних органів безпосередньо, однак її бюрократичне втручання є досить помітним.

протягом тривалого часу панування в країні комуністичного ладу суддя та його родина залежали від партії і в розумінні житла, і харчування, і освіти дітей тощо. Тому судді зацікавлені у збереженні таких пільг, а це позначається неґативно на правовому процесі.

Для успішного переходу від командної системи до ринкової економіки Україна має пройти шлях від командно-законодавчої системи до правової держави — основи ринкової економіки. Український Уряд докладає чималих зусиль, аби цей перехід не був такий болісний. Для того, щоб перейти від статусу совєтської республіки до незалежної самостійної держави, були прийняті нові закони та резолюції. Закон про леґальне наслідство, прийнятий 2-го вересня 1991 року, поклав початок лише структурним мережам законодавства, котре існуватиме в країні до часу, коли парлямент прийме більш послідовний і досконалий закон.

Тим часом Україна діє згідно існуючого в країні законодавства, аж доки старі закони не вступлять у протиріччя з новими, тими, що були прийняті після проголошення країною Актом незалежности 24-го серпня 1991 року. Згідно з резолюцією парляменту закони колишньої УССР матимуть чинність там, де ще не вироблені нові українські закони. Нинішня Українська конституція діятиме допоки повністю не буде завершена робота над новою і її ратифікація.

Минулої осені були прийняті закони про захист іноземних інвестицій, про економічну співпрацю, реґулювання іноземної економічної діяльности, про посередницьку діяльність, банківську систему та оподаткування. Хоча ці закони викладені на папері, їх нехтують, обираючи старі шляхи для розв'язання нових проблем. Президентові та парляментові слід набратися мужности й усунути всіх тих, хто перешкоджає законодавчим та нормотворчим змінам.

Закінчення буде.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1992-ГО РОКУ

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ Ч. 419 і Ч. 421.

Відділ Ч. 419 з осідком в Регіна, Саск. Канада, об'єднався з Відділом 421 з осідком також в Регіна, Саск. Канада — **В ОДИН ВІДДІЛ Ч. 421, В РЕГІНА, САСК. КАНАДА СЕКРЕТАРЕМ Є Б. А. КОРЧИНСЬКИЙ.**

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
6 Зупник Роберт
8 Косубаль — Ельман Вікторія; Голінський Олександер
16 Коста Адам, Джакліна; Кобилецький Андрій; Кошак Олександра; Морсе Юстин
45 Матла Андріяна
55 Стааб Ессі Роберт
59 Пендаківський Іліяна
133 Крієгіл Олексія
174 Гнатюк Михайло
177 Сміт Микола
184 Кохан Марко
138 Давид Кевін; Вігінс Олександра
269 Крицький Андрій, Дарія
271 Світ Тара
287 Гадзевич Павло
292 Рудницький Маркіян
305 Козій Килій
320 Кузьмів Данило
348 Макар Морган
432 Вовнюк Катерина; Ковальський — Москалюк Тамара
434 Муравська Наталка
450 Торріелі Денис

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
7 Сарфора Степан
25 Рудницька Оксана
94 Бодруг Михайло
106 Пуп Олексій; Шерлей Андрій
153 Доннелій Марія
163 Кулка Люся
170 Кардаш Марко
174 Гречний Богдан, Михайло
220 Римар Аніта
221 Хіміяк Володимир
259 Парадовський Марко
306 Андрейцьо Петро
337 Зарик Анна, Роман
354 Гіллі Катерина; Крис Карен, Лінда, Лорій, Марія
379 Заболоцький Василь, Марсель
488 Турів Марія

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
269 Ничка Андрій 2, Діяна, Марія;
421 Дідович Марія; Корчинський Аніта

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
40 Корапі Сусанна
95 Ярчик Лілія
238 Ремик Ліза, Христина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
7 Сарфора Степан
133 Стадбик Ірена, Марко, Павло

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
1 Демско Давид, Михайло, Роза, Сусанна
47 Павлюк Олексій
88 Денисенко Адріяна
107 Крижановський Дженіфер, Джамій
173 Шітзман Вероніка; Щерба Станлій
217 Баріес Діянна, Дяшишак Роман
231 Бійхамп Матев; Куук Вікторія; Пастушок Джой; Скульський Катерина
271 Павляк Карен, Кеннет
305 Дуйгерті Джеймс
353 Гедзь Адам
372 Першин Мелодій
496 Войтович Надія, Уляна; Ярошук Аніта, Роман

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
419 Дідович Марія; Корчинський Аніта
455 Ничка Андрій 2, Діяна 2, Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
7 Карфора Стефан
94 Бодрук Михайло
153 Рег Галина
174 Гречний Богдан, Михайло
183 Спольський Артур мол
220 Римар Аніта
221 Хіміяк Володимир
259 Парадовський Марко
271 Клокій Келлі
286 Тізьо Адам, Брієн
306 Андрейцьо Петро
320 Сливка Іван
337 Зарик Анна, Роман
354 Крис Карен, Лінда, Лорій, Марія
379 Заблоцький Василь, Марсель
430 Лонгельо Стефан

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТІ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
37 Паламар Стефанія
42 Беван Ірена
49 Гацкней Катя
86 Роговський Адріяна
133 Вензлер Карен
153 Ковальчук Христина
170 Хованець Марія
172 Заяць Яро
266 Войтехівський Карло
277 Боднар Богдан
402 Довгий Сусанна, Михайло
486 Качмар Тарас, Мідглій Андрій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
25 Рудницький Оксана
92 Горбулик Андрій
104 Сміт Кімберлій
106 Пуп Олексій; Шеплій Андрій
127 Бандрівський Анна, Еміль
163 Кулка Луїза
170 Кардаш Марко
240 Раковський Даміян
354 Гіль Катерина
370 Ничек Шарон
399 Редмерський Лавра
488 Турів Марія

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
7 Шебоцький Мая, Григорій
8 Беганський Андрея; Тацин Марко, Христина
16 Коста Катерина; Жолобан Оксана
27 Витвицький Богдан
45 Матла Олександра
47 Престош Ірена
55 Білецький Христина; Мрозінський Чарлс
88 Фербер Еріка
134 Кобзар Богдан
153 Марків Євген
155 Зелінський Данута
161 Грабле Джей; Мойзі Рональд
164 Сечко Лорі
169 Бойлі Брияні, Сусанна; Кейні Михайло
170 Зарічний Тадеуш
172 Стецюра Роксана
173 Пугала Донна
174 Гнатюк Віра-Шамрай Ірена
206 Імонді Леслі
231 Шеремета Ігор, Оксана
236 Новак Давид, Данило
271 Пажі Анна; Світ Синтія
360 Берч Тетяна; Гречишин Марія; Шишка Глорія, Степан
399 Кукуруза Богдан
407 Зазуляк Лавра
439 Підзамецький Сусанна
441 Бурля Кароліна, Рональд
485 Чарторийський Святослав
777 Мельник Михайло

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
8 Рудик Ольга
36 Рудий Анна
45 Матла Зенон*, Оксана; Швайка Володимир*
58 Яковенко Володимир *
59 Фант Василь *
96 Полатайко Галина
106 Пуп Петро *
122 Василик Володимир *
127 Щерба Гелена
153 Влашин Роман
163 Кроль Володимир
174 Гречний Люба
175 Ярема Марія
179 Магач Маргі
183 Кулинич Володимир *
193 Зуріна Варвара
194 Висоцька Христина
206 Василіян Іван *
214 Твардовський Омелян *
217 Вітней Алан Р. *
238 Мк Гін Нацема 2.
240 Щубин Іван *
266 Базар Лідія, Мирон *
281 Шеремета Василь *
287 Баричук Дмитро *
292 Марилів Стефанія
295 Панчак Василь *
304 Матушевська Анна
321 Іванюк Стефан *
324 Захарчук Юлій *
345 Мейд Сандра
354 Крис Лело, Петро 2 *
355 Казім Іван *; Галина
361 Лавро Василь *
371 Міз Оксана
374 Жегрин Яків
375 Борецький Методій *; Мандибур Микола
379 Демчук Ольга; Свіка Анна; Скочилас Михайло *; Струк Антін 2 *; Хамула Марія
385 Цюро Орест *
429 Вроблевський Марія
458 Скааб Андрій *
485 Сидор-Чарторийський Микола *
496 Пілат Валентина

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

26 Репета Катерина
155 Степаш Михайло *
158 Слузала Василь, Софія
168 Лешек Анна
291 Возняк Роман
379 Запухляк Ірена, Йосеф
421 Дробот Михайло *; Патрилюк Олександер *; Собчук Дороті; Федущак Віра

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
153 Павлюк Борис *
385 Гієра Христина; Смулка Люба
465 Пальчевська Людмила
496 Мартинюк Ігор, Руслана

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
133 Стадник Ірена, Марко *
Павло *

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
63 Шілінг Степан *
107 Кушнір Василь; Матейчук Іван *
172 Каравул Ярослав *
217 Дащижак Марія, Роман; Спербер Марія
285 Кутайя Сальватори *
292 Полянський Катерина
305 Саукинас Леонард *
496 Бабій Геня; Бочко Стефан; Войтович Ольга, Ярослав; Ковальчук Галина, Ігор *, Ярослава; Міронкук Марія, Стефан; Пілат Галина, Іван; Ставковий Олеся; Тсергер Ольга, Ярослав *; Ярощук Олександер, Олена
777 Лавренс Михайло *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
3 Степаш Михайло *
27 Репета Катерина
155 Лешек Анна
179 Возняк Роман
184 Слюзар Василь, Софія
399 Запухляк Ірена, Йосиф
419 Дребот Михайло; Патрилюк Олександер *; Собчук Доротій; Федущак Віра

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
17 Половчак Наталка
22 Перун Роман *
36 Рудий Анна
45 Швайка Володимир *
55 Олексюк Марія
126 Ріджбій Едвард *
153 Влашин Роман *; Леськів Любомир *
163 Кроль Володимир *
174 Гречний Люба; Магач Маргій
194 Висоцький Христина
217 Вітній Алан *
238 Мк Гінн Насема 2
240 Шубин Іван *
271 Клокі Елисавета, Тимотій *; Мовчан Володимир *, Патриція
287 Баричук Дмитро *
305 Риян Боніта
317 Бугай Джері *, Катерина
345 Мейд Сандра
354 Крис Лельо, Петро 2 *
375 Микита Ореста; Мандибур Микола *
379 Скочилас Михайло *; Свіца Анна; Хавула Марія
397 Татунчак Ярослав

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
6 Гірняк Іван *, Любомир *
25 Саленко Лідія
42 Котляр Юрій
56 Роговський Володимир, Христина
94 Гинчак Роман *
120 Матіяш Петро *
142 Мангіяпані Євгенія; Сабава Анна
156 Коменданчук Ольга
163 Волхастий Йосиф
180 Лагуна Дарлен
183 Ліcс Маріянна
191 Буган, архимандрит Константин
194 Венгер Ігор *
200 Ланик Ірена, Тереза
217 Филип Роман *
222 Кассараба Марія
343 Петерс Марія
360 Депутат Ксеня
361 Зеленський Ірена; Серманюк Ніна
371 Біловус Ірена
375 Корженівський Маріян
402 Бурда Іван *
430 Гарловський Христофор *
462 Ференец Бренда
481 Шараневич Олег *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Рудик Ольга
39 Гаргай Анна, Михайло; Свенціцький Григорій
42 Жіто Ірена
45 Матла Зенон *, Оксана
56 Когут Віра
58 Яковенко Володимир
59 Фант Василь *
75 Різко Даріс
96 Палатайко Галина
98 Дудиш Ольга
106 Пуп Петро *
122 Василик Володимир *
127 Бандарівський Павло *
133 Олівера Армандо *
153 Бойчук Марія
174 Гнатюк Віра
175 Базюк Леонард *; Чубатий Анна
180 Беднар Тимотій *; Цис Йосиф *, Теофіля
183 Рейнгардт Христина М. Спольський Артур *, Норман *
184 Кулинич Володимир
205 Титла Богдан
214 Твардовський Омелян *
221 Берестянський Лариса, Роман
254 Ґлова Теодор *
266 Базар Мирон
268 Марч Іван *
281 Шеремета Василь *
288 Саврук Іван *
292 Марилів Стефанія
295 Панчак Василь *
304 Матушевський Анна
305 Поступак Петро *
318 Саюк Маргарита
321 Іванюк Стефан *
324 Захарчук Юлій *
330 Ґошолок Сандра
337 Ганас Данило *
345 Срока Рудольф *
348 Вассел Беверлій; Терлецький Катерина "О-Пейд АП"
355 Казім Гелена, Іван *
360 Депутат Ксеня
363 Лавро Василь
370 Фічка Євгенія
371 Міз Оксана
372 Філіпов Петруся; Мк Нультій Роберт *
374 Шегрин Яків
375 Борецький Методій; Пазуняк Богдан *
379 Веренчук Анна; Качур Марія
385 Цюро Орест *; Муха Микита
399 Деркач Іван, Марія
429 Вроблевський Марія
433 Москва Марко *
485 Сидор-Чарторийський д-р Микола

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
7 Юпіна Мішель мол.
13 Філь Михайло
21 Вороблевський Марія
38 Суборський Станлій *
42 Шафран Анна
49 Дорош Ольга
52 Сивецький Володимир 2 *
57 Кушнір Григорій *
59 Гудзик Катерина
75 Бомбик Іван *
76 Стиранець Анастасія
94 Корейко Дмитро
96 Гуменицький Марія 2.
102 Панків Володимир; Чухрай М.
106 Віслінський Петро
115 Демчишин Марія, Гудзь Стефан
120 Карамазин Антоній
123 Ласако Єва
127 Бігун Ярослав *; Депутат Михайло; Гаравус Петро 3 * Михайлів Анна; Сандуський Юлія 2; Фарима Катерина; Шавинський Ірена
128 Гайдукевич Лука *
137 Прашик Катерина (три) 3.
143 Фурда Іван *
158 Музика Єва
161 Сенко Михайло 2. *
170 Зарічна Анна
171 Кицкіш Марія
173 Лазартик Петро *
174 Блюй Роман (три) 3; Наконечна Анна
175 Лассен Іван мол. *
182 Кувак Модест
194 Ямрозик Олександра
204 Грицишин Христина
205 Ганк Юлія
206 Станлій Михайло *
213 Білак Анна
221 Городиловський Ірена; Коваль Михайло 2 *
230 Безак Йосиф *; Романко Михайло *
234 Заремба Ольга
235 Річ Іван *
239 Маршак Дмитро *
243 Буш Анна
256 Павловський Катерина
257 Гурал Андрій *
269 Вийтик Іван *
274 Ґула Домінка
287 Міланович Міллдред
307 Чайковський Ярослав
316 Висоцький Іван *; Романів Іван *
320 Ніщук Василь
321 Війтик Іван
343 Волянський Григорій мол. *
345 Кіст Анна
352 Рилко Петро 2 *
353 Дмитрів Стефан *
364 Прийма Анна
367 Баран Ольга 2*
371 Шараневич Наталка
372 Зін Михайло 2.
373 Абрагам Марія
375 Прятка Василь
379 Заблоцький Текля; Струк Антін 2.
390 Савіяк Теодор
414 Бейм Михайло
422 Мартинюк Емма
423 Гриневич Іванна
432 Попович Полій
445 новицький Михайло *
451 Смерек Микола *
452 Дутчак Марія
464 Хомин Микола 2
468 Сабат Петро 2*
496 Бас Сергій

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
8 Беганський Андрея
16 Жолобан Оксана
161 Гладьо Орися
170 Зарічний Тадеуш
173 Пугаля Донна
236 Новак Давид
271 Сальцгівер Анна
292 Сіерс Григорій
360 Гречишин Марія
399 Кукуруза Богдан

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
496 Пілат Валентина

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
379 Запухляк Марія
421 Кудеревко Мирослав *, Ерна

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
17 Половчак Наталка
94 Вегрвейн Карол
107 Демків Богдан *; Мандзій Євген *, Марко *
170 Калавур Ярослав *
174 Гречний Люба
217 Дацишак Марія, Роман *
271 Каннавіно Григорій *; Клокі Елисавета, Келлі, Тимотій *
282 Мансфіела Франк *
379 Матушак Герольд *, Кеннет *
430 Бак-Бойчук Олег *
445 Балута Іван *
458 Скааб Адріянна, Марта
496 Бабтій Геня; Бас Сергій *; Бруднa Ірина; Войтович Ольга, Ярослав * Ковальчук Галина, Ігор *, Ярослава; Міронкук Марія; Пілат Галина, Іван *; Ставковий Олеся; Тсергер Ольга, Ярослав *; Федун Олег *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
399 Запухляк Марія,
419 Кудеревко Ерна, Мидослав *

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦЕДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
14 Адамкієвич Володимир *
174 Гнатюк Віра
307 Василишин Марія
334 Хома Стефанія
421 Богачук Доріс

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

Стан з 31-го січня 1992

Кляса Т16	91
Кляса P70	73

Нові Кляси

Кляса W	27
Кляса E18	1,906
Кляса E20	2,166
Кляса E65	264
Кляса P20	3,031
Кляса P65	141
Кляса TP65	1,163
Кляса T23	193
Кляса WSP	415
Кляса SP-E65	445
Разом	**9,915**

Забезпечення департаменту дорослих:

Старий рід	7
Кляса P70	23
Кляса T	359
Кляса W	8,157
Кляса P20	5,247
Кляса E20	4,723
Кляса E65	1,511
Кляса P65	703
Кляса DP60	119
Кляса DP65	643
Кляса SP-W	423
Кляса SP-E65	217
Кляса ADD	5,590
Кляса T10	473
Кляса T5	112
Кляса DT30	5
Кляса ART	21

Дорослі члени з молодечими грамотами:

Кляса W	0
Кляса P20	358
Кляса E20	197
Кляса P65	29
Кляса E65	75
Кляса E18	3
Разом 31 січня 1992 р.	**28,995**

ЗІРКОЮ(*) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ТИХ ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ЯКІ НЕ ПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТИ НА ГАЗЕТУ.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 грудня 1991)	**17,610**	**43,535**	**5,619**	**66,764**
Активні члени				
(Приріст у січні 1992)				
Нові члени	29	45	10	84
Прийняті наново	24	102	1	127
Прийняті з перехідними листами	7	12	3	22
Зміни кляс забезпечення	4	6	—	10
Прийняті з Деп. Молоді	—	3	—	3
Разом	**64**	**168**	**14**	**246**
(Убуток у січні 1992)				
Суспендовані	25	27	35	87
Відійшли з перех, листами	7	12	3	22
Зміни кляс забезпечення	4	6	—	10
Відійшли до дорослих	3	—	—	3
Померли	—	102	—	102
Вибрали гроші	25	34	—	59
Відійшли з вип. п. сум забез.	14	30	—	44
Виплатили вповні вкладки забез.	14	69	—	83
Відійшли на част. випл. забезп.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. забезп.	—	—	—	—
Вигасла важність забезпеченне	—	—	5	5
Разом	**92**	**280**	**43**	**415**
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у січні 1992)				
Виплачене забезпечення	14	69	—	83
На безпл. продаж. забезп.	11	6	—	17
Разом	**25**	**75**	—	**100**
(Убуток у січні 1992)				
Померли	—	48	—	48
Вибрали готівку	17	17	—	34
Повернені в активні	—	7	—	7
Вигасло продаж. забезп.	4	8	—	12
Разом	**21**	**80**	—	**101**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця січня 1992 р.	**17,586**	**43,418**	**5,590**	**66,594**

УВАГА

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ.

Ті повнолітні члени та члени Молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за місяць **січень 1992-го року**, як суспендовані, **МОЖУТЬ БУТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ, ЯКЩО ЗГОЛОСЯТЬСЯ ДО СЕКРЕТАРІВ СВОЇХ ВІДДІЛІВ І ЗАПЛАТЯТЬ ЗА ЧАС СУСПЕНДИ ВКЛАДКИ, БО ІНАКШЕ** члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за винятком тих прав, які є затверджені грамотою і статутом. Те саме відноситься до **членів, які впродовж СІЧНЯ 1992-го РОКУ ВЗЯЛИ ПЕРЕХІДНІ ЛИСТИ І ДОСІ НЕ ЗГОЛОСИЛИСЯ ДО ІНШИХ ПОВНОПРАВНИХ ВІДДІЛІВ.**

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1992 Р.

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	534.02	158	1306.42	337	534.00
2	274.40	161	1300.67	338	532.37
3	2305.87	162	756.90	339	312.24
5	2,372.02	163	2359.41	340	402.68
6	474.61	164	1069.64	341	1,522.06
7	837.92	165	279.42	343	555.38
8	1975.58	166	466.70	345	1259.32
9	197.06	167	67.45	347	795.24
10	238.86	168	282.57	348	1,704.58
11	115.25	169	784.37	349	1220.32
12	1047.45	170	2222.21	350	479.40
13	1800.24	171	1187.28	352	465.18
14	1,401,74	172	676.11	353	756.24
15	2268.33	173	2005.46	354	418.96
16	721.02	174	1516.67	355	2175.91
19	190.22	175	814.53	356	346.63
20	341.28	176	76.32	358	2,363.31
21	320.08	177	272.66	360	488.55
22	478.50	178	300.02	361	1138.61
23	406.66	179	114.61	362	426.44
24	163.01	180	670.10	364	704.18
25	3484.18	182	942.80	367	1,443.25
26	291.86	183	874.55	368	3664.31
27	1323.60	184	1601.84	370	280.17
28	38.61	190	25.32	371	2520.52
29	618.51	191	632.19	372	1067.43
31	74.34	192	539.26	373	21.73
32	1371.72	193	75.09	374	2,580.78
34	671.61	194	3834.96	375	2759.00
36	142.71	200	1530.63	376	77.55
37	1598.99	203	69.49	377	724.32
38	292.96	204	2678.50	378	290.76
39	1169.21	206	1.929.14	379	3169.28
40	557.34	209	692.93	380	383.98
42	3824.22	211	40.98	381	2,505.71
43	405.24	213	3043.98	382	509.21
44	116.79	214	1.224.28	383	742.84
45	1,424.79	217	877.31	385	3,376.67
47	2258.68	218	139.64	387	1,020.10
48	494.33	220	1706.19	389	191.74
49	392.76	221	1483.23	390	219.46
50	245.64	223	649.93	394	206.50
52	99.44	224	281.79	395	101.06
53	842.54	226	62.54	397	2,557.71
55	979.11	228	69.78	399	2,340.44
56	466.02	230	1564.76	400	140.46
57	620.04	231	884.83	401	1044.19
58	2388.56	233	100.73	402	1690.31
59	4.006.29	234	358.52	403	192.94
62	112.12	235	59.73	407	954.15
63	1615.38	236	409.86	408	1,270.58
65	312.88	237	618.38	409	762.66
66	336.05	238	1207.02	412	520.99
67	520.79	240	1970.13	413	67.08
70	1042.74	241	115.24	414	1119.61
73	169.95	242	1850.85	416	1,073.87
75	363.87	243	389.75		
76	1224.57	245	1156.69	419	131.48
78	2.098.21	247	248.16	421	164.78
81	86.66	248	133.35	422	898.50
82	1127.82	253	265.94	423	956.03
86	1026.13	254	212.27	424	359.34
88	1743.39	256	138.62	426	226.20
91	272.29	257	695.88	427	669.27
92	116.02	258	4.02	429	1,050.33
93	444.93	259	289.01	430	2061.16
94	4584.29	260	54.54	432	9239.59
96	2917.40	261	697.54	433	178.14
98	69.18	264	153.72	437	678.52
100	167.04	266	2053.85	438	292.38
101	42.09	267	724.72	439	2,562.91
102	1186.11	268	755.59	441	870.36
103	499.17	269	1388.12	442	493.19
104	172.30	271	4,441.52	444	1767.95
105	154.59	275	116.54	448	996.31
106	3812.09	276	889.57	450	2158.97
107	482.88	277	2149.18	451	678.96
108	40.10	280	63.46	452	465.45
109	68.77	282	1984.60	454	968.07
112	692.57	283	969.14	455	80.52
113	974.57	285	831.47	456	285.34
114	724.23	286	137.16	457	219.38
115	307.55	287	1212.58	458	5,954.66
116	799.16	288	626.16	459	184.30
119	107.20	290	90.90	461	626.51
120	210.08	291	438.88	462	205.50
121	453.87	292	4,597.42	463	45.03
122	678.66	293	1883.46	465	1,809,13
123	515.86	294	9.95	466	154.90
125	2.216.67	295	2072.48	467	333.17
126	107.60	296	251.38	468	580.00
127	2009.55	301	966.24	470	12.30
128	258.37	303	373.13	471	665.54
129	10.67	304	3,111.95	472	3559.82
130	564.34	305	1070.52	473	875.52
131	495.92	306	44.59	474	608.30
132	78.34	307	1136.86	476	78.17
133	571.70	312	85.93	477	42.81
134	891.91	316	1224.80	480	23.16
135	58.64	317	151.66	481	310.35
137	2.059.01	318	102.72	484	1260.78
139	624.85	320	1752.27	485	1033.23
141	35.15	321	416.72	486	1055.20
142	540.55	322	781.69	487	191.15
143	224.91	323	267.99	488	1296.75
145	9.57	324	1360.34	489	1840.50
147	603.21	325	1930.42	490	351.81
149	55.72	327	1148.32	496	371.28
151	149.96	328	313.98	497	338.34
153	3329.36	330	197.55	500	222.73
154	491.74	331	476.33	502	725.13
155	2.234.44	332	79.40	503	465.49
156	269.60	333	281.60	506	206.52

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 314,495.23

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	6.20	162	19.50	341	166.85
2	9.20	164	62.30	345	2.90
5	17.50	166	50.40	347	83.10
6	64.20	168	8.60	348	42.40
8	27.80	170	118.05	349	116.00
10	61.45	171	43.05	350	14.20
13	6.50	172	30.90	352	77.10
14	17.40	173	36.85	353	41.50
15	23.05	174	102.15	358	209.30
16	16.00	175	21.60	360	149.30
19	35.20	177	20.20	362	9.20
22	77.60	178	3.35	368	6.50
25	62.30	180	33.00	372	6.50
26	16.60	182	43.50	374	26.20
27	75.50	183	5.70	375	90.60
29	1.75	184	6.50	378	9.20
32	136.10	192	4.80	379	60.60
34	6.50	194	45.95	380	3.35
36	22.00	200	60.40	381	12.20
37	62.80	204	97.00	383	26.70
42	80.70	206	60.65	385	278.45
44	0.85	209	24.20	387	83.80
45	26.35	214	44.35	395	8.30
46	11.00	217	26.10	399	92.80
47	121.60	220	20.50	401	19.50
49	9.20	221	28.35	402	68.35
50	5.35	226	14.00	403	19.50
55	5.00	230	9.15	407	41.95
57	26.00	231	13.95	408	20.70
59	76.00	233	1.75	409	33.00
62	41.05	234	5.70	412	56.30
65	22.00	237	132.20	414	9.20
66	25.75	238	9.20	416	18.80
70	17.90	240	110.50	421	22.00
75	9.20	241	19.30	422	39.80
76	19.20	242	35.95	423	3.35
78	28.40	243	11.00	424	4.00
81	11.00	245	60.45	426	9.20
82	126.00	247	16.65	430	279.55
86	11.00	248	2.55	437	31.75
88	36.55	253	10.30	439	100.90
93	1.00	259	13.00	441	85.00
94	52.95	260	29.00	442	17.50
96	13.25	261	41.95	444	46.70
102	24.15	266	25.60	448	9.20
106	9.60	267	30.60	451	13.00
107	2.90	268	30.30	452	6.50
108	0.85	269	32.70	455	4.80
113	10.00	271	25.80	458	40.10
114	5.70	277	116.10	459	1.70
115	38.70	283	107.80	461	19.00
116	43.45	286	19.30	462	12.20
119	11.00	287	28.35	465	131.45
120	39.50	291	24.45	468	60.60
122	22.20	292	136.05	471	84.80
123	21.30	293	43.20	472	65.45
125	36.20	301	25.50	473	13.00
127	72.70	304	60.20	474	9.20
128	11.00	305	52.50	481	11.00
130	45.50	307	43.70	484	35.20
131	44.85	317	9.65	486	1.75
133	38.55	318	9.20	487	66.00
134	27.80	320	134.25	488	26.70
139	29.80	322	9.20	489	12.20
142	4.50	327	43.80	490	11.00
147	94.20	328	8.85	496	26.15
149	13.30	333	8.30	497	12.95
153	71.30	337	66.00	500	23.30
158	160.10	338	11.00	502	56.00
161	6.50	340	53.20	503	30.25

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 8378.85

ВИПЛАТИ ДОПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1992 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума дол.
63	Михайло Турко	50.00
83	Віліям Коваль	50.00
137	Михайло П. Терлеський	50.00
155	Анна Дачишин	50.00
163	Стефанія Терлецька	50.00
168	Юлія Галушка	50.00
204	Іван Близнак	50.00
204	Степан Салик	15.00
217	Анна Ковальчук	50.00
230	Іван Сугар	50.00
242	Данило Грешко	50.00
242	Іван Сидор	50.00
256	Юрій Ломаґа	50.00
305	Леон Я. Брески	50.00
305	Джозеф Давней	50.00
305	Джерасел Варґо	50.00
352	Осип Бандерський	50.00
352	Марія Шаблевич	50.00
353	Джозеф Новак	50.00
377	Степан Завадовський	50.00
377	Теодозія Завадовська	50.00
382	Михайло Галюпа	50.00
467	Кей Шеско	50.00
	Разом	**1,115.00**

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1992 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума дол.
13	Михайло Філь	5,000.00
13	Михайло П. Коцур	5,000.00
21	Марія Вороблевська	500.00
21	Іван Мартинів	750.00
25	Марта Білинська	1,000.00
37	Марія Барляк	1,000.00
38	Джан Мічель	500.00
38	Стенлей Я. Суборські	562.00
55	Марґарет К. Гільчер	500.00
57	Гарри Кушнір	1,000.00
59	Константин Котило	1,000.00
91	Джозеф Фаренсе	500.00
91	Майк Рак	1,000.00
104	Джан Зельвак	1,000.00
106	Надія Слома	1,000.00
107	Марія Маценська	500.00
114	Ґеновефа Карпа	1,000.00
114	Ґеновефа Карпа	500.00
123	Володимир Гнатів	1,000.00
123	Володимир Гнатів	1,000.00
123	Ева Ласако	1,000.00
125	Уршуля Ярема	500.00
127	Анастазія Лютий	1,000.00
131	Ярослав Загородний	500.00
133	Френк Госоніч мол.	1,000.00
133	Френк Госоніч	1,000.00
133	Христина Касюхнич	1,000.00
145	Павло Я. Лучко	1,000.00
155	Маріян Славінський	1,000.00
158	Оксана Лисенко	1,000.00
158	Волтер Слезик	1,000.00
165	Д-р. Богдан Масик	500.00
171	Соня Микитка	500.00
175	Марія Лазарчук	1,000.00
183	Наталія Дубицька	1,000.00
204	Анна Сендс	1,000.00
230	Михайло Романко	1,000.00
240	Іван Яремко	500.00
242	Аґнес Папа	1,000.00
247	Григорій Ґончаренко	500.00
266	Ярослав Ференц	500.00
275	Марія Тутко	1,000.00
277	Іван Забитовський	3,000.00
283	Віліям Зобків	568.00
293	Маріян Славінський	1,000.00
301	Тоні А. Медзяк	500.00
301	Антоній Медзяк	500.00
305	Ліліяна Бенінґер	3,000.00
305	Ліліяна Бенінґер	1,000.00
305	Павло А. Ґарчія	5,000.00
305	Павло А Ґарчія	1,000.00
324	Марія Оберленд	1,000.00
331	Володимир Островський	1,000.00
333	Катерина Сопканич	1,000.00
334	Осип Репузинський	1,000.00
339	Агафія Лупацв	1,000.00
361	Джозеф Я. Донелли	1,000.00
361	Марія Мелимука	500.00
368	Іван Бойчук	500.00
368	Соня Микитка	500.00
371	Теодор Басюк	1,000.00
378	Іван Гурман	1,000.00
378	Агафія Лупацв	1,000.00
382	Осип Крупський	500.00
385	Мотря Авґустович	500.00
397	Інна Чернягівська	500.00
399	Ірена Дембіцька	1,009.50
430	Роман Савчак	1,000.00
467	Марія Анна Присяжнюк	500.00
490	Ольга Задорожна	1,000.00
	Разом	**73,889.50**

КАНАДА

473	Катерина Демків	500.00
		500.00
	Разом	**500.00**

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА СІЧЕНЬ 1992

Членські вкладки $477,565.76
Прибутки книгарні і друкарні 166,995.50
Прибутки від інвестицій:
- Бондів .... $ 272,420.64
- Реальності в Керґонксоні, Н.Й. 81,948.45
- Гіпотечних позичок 36,790.96
- Членських позичок 1,977.99
- Банків 5,976.99

Разом $399,115.03

Звороти:
- Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників .... $ 25,178.30
- Податків від заморгеджованих реальностей 217.33
- Премії шпитального забезпечення працівників 22,561.77
- За дозрілі вивінувальні грамоти 2,000.00
- Коштів обласних засідань 64.60
- Премії за забезпечення для працівників від випадку 2,436.00
- Коштів канцелярії у Вашінґтоні 2,959.20
- Винагорода обласних організаторів 168.20
- Стипендії 200.00

Разом .... $ 55,785.40

- Внутрішні Союзові трансакції 997.00
- Зиск при продажі бондів 101,305.75
- Переносне конто — платні 16,757.98
- Премії за реасикурацію 68.20
- Переносне конто 530,150.00
- Пожертви для Фонду Відродження України — УНС 12,623.11

Разом .... $ 661,902.04

Інвестиції:
- Дозрілі і продані бонди .... $ 1,622,604.62
- Сплачено гіпотечних позичок 51, 031.99
- Сплачено членських позичок 12,864.93

Разом .... $ 1,686,501.44

Разом загальний прибуток на січень 1992 .... $ 3,447,865.17

ВИДАТКИ ЗА СІЧЕНЬ 1992

Виплати членам:
- Виплати пенсійних грамот ....$ 262.87
- Грошові звороти 24,601.68
- За дозрілі вивінувальні грамоти 161,712.00
- Посмертні допомоги 74,389.50
- Відсотки від посмертних допомог 117.48
- Вкладки за дітей, яких родичі померли 113.67
- Премії за реасикурацію 915.60
- Дивіденда членам 865.53
- Повернені вкладки 512.46
- Допомога з Фонду Братського .... $ 1,115.00
- Стипендії 1,200.00

Разом .... $ 265,805.79

Видатки:
- Канцелярії у Вашінґтоні 16,704.00
- Союзівки 138,093.65
- Книгарні і друкарні 163,376.34
- „Свобода" за орган .... $ 123,595.16

Організаційні видатки:
- Оголошення .... $ 1,506.68
- Лікарські бадання нових членів 269.00
- Винагорода обласних організаторів 9,633.11
- Винагорода Відділових секретарів 69,542.96
- Винагорода Відділових організаторів 4,984.67
- Кошти подорожей обласних організаторів 94.59
- Винагорода головного лікаря 1,500.00

Разом .... $ 87,531.01

Платні, забезпечення і податки:
- Платня головних урядовців .... $ 17,662.27
- Платня працівників 73.639.49
- Премії за шпитальне забезпечення працівників 101,042.18
- Асекурація 8,500.00
- Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників 29,027.82

Разом .... $ 229,871.76

Загальні адміністративні видатки:
- Кошти актюарія і статистики .... $ 12,350.00
- Банкові оплати за опіку над бондами 2,469.13
- Книжки і друки 1,021.48
- Вкладки до братських конґресів 225.00
- Меблі і машини 466.05
- Загальні канцелярійні видатки 1,598.61
- Оплати до асекураційних урядів 1,383.99
- Кошти канадської канцелярії 294.50
- Поштові оплати 2,076.00
- Кошти друків і приборів 754.70
- Обслуга машин 1,213.22
- Кошти телефону 7,334.79
- Загальні кошти подорожей 1,052.77

Разом .... $ 32,240.24

Різні видатки:
- Переносне конто .... $ 530,000.00
- Кошти компютеризації 10,500.00
- Переносне конто — платні 16,757.98
- Кошти інвестиції 195.00
- Виплати Фонду Відродження України УНС 14,415.47
- Кошти українських публікацій 18,940.78
- Дотації 4,750.00
- Виплати Відд. Братської діяльности 1,742.74
- Відсотки від закуплених бондів 38,813.85
- Податки від заморгґеджованих реальностей 562.97

Разом .... $ 636,678.79

Інвестиції:
- Закуплено бонди .... $ 2,063,112.50
- Уділено гіпотечні позички 39,000.00
- Уділено позички на підклад грамот 4,177.99
- Капітальний ремонт на Союзівці 23,921.38
- Закуплено друкарські машини .... $ 9,000.00

Разом 2,139,211.87

Видатки за січень 1992 .... 3,833,108.61

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ ФОНДИ:	
Готівка	$ 1,279.519.35	Забезпеченевий	66,284,948.73
Бонди	47,760,317.00	Акцидентовий	1,964,708.53
Уділи	1,543,521.51	Братський	(1,024,752.82)
Гіпотечні позички	5,086,246.99	Сирітський	419,804.04
Позички на грамоти	611,273.00	Захисту	(1,725,807.87)
Реальності	2,341,873.38	Наглої потреби	52,032.79
Друкарські і електронічні машини	331,720.13		
Позичка для корпорації Дому УНС	6,911,911.00		
Позички для УНС корп. ім. Д. Галичина	104,551.04		
Разом	**65,970,933.40**	**Разом**	**$ 65,970,933.40**

ОЛЕКСАНДЕР БЛАГІТКА,
головний касир

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1992 Р.

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У СІЧНІ 1992 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у січні	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом у 1992 р.
	Округа АЛЛЕНТАВН					
47	Анна Гарас	1	3,000			1
	Округа БАЛТИМОР					
55	Маріянна Ціздин	3	11,000			3
320	І. Радь	1	3,000			1
		4	**14,000**			
	Округа БОСТОН					
238	Анна Ремик	2	4,000		2	2
	Округа БАФФАЛО					
360	Й. Гаврилюк	5	17,000	1	2	5
	Округа ЧИКАҐО					
399	Р. Припхан	2	8,000	1		2
	Округа ДІТРОЙТ					
174	А. Слюсарчук	3	28,000		1	3
292	Стефанія Федик	2	10,000	1		2
		5	**38,000**	**1**	**1**	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
170	В. Білик	2	15,000	1		2
287	Рома Гадзевич	1	3,000			1
		3	**18,000**	**1**		
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
434	Олександра Дольницька	1	5,000			1
	Округа НЮАРК					
27	Р. Лапичак	1	100,000			1
133	Я. Леськів	1	10,000			1
172	Л. Старух	1	10,000			1
		3	**120,000**			
	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
59	Т. Сливінський	1	3,000			1
	Округа НЮ ЙОРК					
6	М. Халанич	1	10,000			1
8	Марія Кульчицька	6	24,000	1		6
16	В. Лучків	8	51,000	1	1	8
184	Варка Бачинська	1	3,000			1
450	Евстахія Мілянич	1	3,000			1
485	М. Чарториський	1	5,000			1
		18	**96,000**	**2**	**1**	
	Округа ПАССЕЙК					
134	С. Мойні	1	5,000			1
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
155	Я. Завійський	1	5,000			1
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
45	М. Димицький	2	6,000			2
153	Ю. Данилів	1	3,000			1
173	П. Щерба	2	8,000	1		2
231	В. Пастушок	2	20,000			2
269	Христина Ґербеги	2	4,000		2	2
		9	**41,000**	**1**	**2**	
	Округа ПІТТСБУРҐ					
161	В. Гладьо	3	15,000	1		3
	Округа ШАМОКІН					
7	Гелен Словік	2	175,000			2
305	Маргарита Гентош	1	10,000			1
		3	**185,000**			
	Округа СИРАКЮЗИ/ЮТИКА					
271	І. Чопко	4	18,000	1		4
	Округа ТРОЙ/ОЛБАНІ					
88	Стефанія Гаврилюк	1	5,000			1
	Округа ТОРОНТО					
407	Г. Миськів	1	5,000			1
432	Ярослава Зорич	1	3,000			2
	І. Шлапак	1	3,000			
439	В. Зацерковний	1	5,000			1
441	Ліліяна Заневич	2	6,000			2
		6	**22,000**			
	Округа ВІЛКС БЕРИ					
164	Т. Бутрей	1	5,000			1
169	Ґізеля Стефурин	3	7,000		2	3
236	Сузан Сек	3	15,000	1		3
		7	**27,000**	**1**	**2**	
	Округа ВУНСАКЕТ					
177	І. Лаба	1	2,000		1	1
206	Л. Гардінк	1	3,000			1
		2	**5,000**		**1**	
	Округа ЯНҐСТАВН					
348	Марія Макар	1	10,000			1
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
777	І. Данилів	1	25,000			1

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У СІЧНІ 1992 РОКУ

П.ч.	Округа/Осідок	Число Відділів	Придбано чл. у січні	Придбано чл. Разом	Забезпечення на суму у січні	Забезпечення на суму Разом у 1992	АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1.	Філядельфія	40	9	—	41,000	—	1
2.	Піттсбурґ	17	3	—	15,000	—	1
3.	Шамокін	14	3	—	185,000	—	—
4.	Аллентавн	12	1	—	3,000	—	—
5.	Скрентон	4	—	—	—	—	—
6.	Вілкс Бери	7	7	—	27,000	—	1
	Разом	**94**	**23**	—	**271,000**	—	**3**
	Округа МЕРИЛЕНДУ						
	Балтимор	8	4	—	14,000	—	—
	Округи НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	29	18	—	96,000	—	2
2.	Сиракюзи-Ютика	12	4	—	18,000	—	1
3.	Рочестер	10	—	—	—	—	—
4.	Трой/Олбані	8	1	—	5,000	—	—
5.	Баффало	6	5	—	17,000	—	1
	Разом	**65**	**28**	—	**136,000**	—	**4**
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1.	Нюарк	17	3	—	120,000	—	—
2.	Джерзі Сиіт	9	3	—	18,000	—	1
3.	Перт Амбой	12	1	—	5,000	—	—
4.	Пассейк	4	1	—	5,000	—	—
	Разом	**42**	**8**	—	**148,000**	—	**1**
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН, ОГАЙО						
1.	Чикаґо, Ілл.	28	2	—	8,000	—	1
2.	Дітройт, Миш.	18	5	—	38,000	—	1
3.	Клівленд, Огайо	17	—	—	—	—	—
4.	Янгставн, Огайо	5	1	—	10,000	—	—
	Разом	**68**	**8**	—	**56,000**	—	**2**
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	1	—	3,000	—	—
2.	Бостон, Масс.	5	2	—	4,000	—	—
3.	Вунсакет, Р.Ай.	6	2	—	5,000	—	—
	Разом	**25**	**5**	—	**12,000**	—	—
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ Америки						
1.	Центральна	6	—	—	—	—	—
2.	Міннеаполіс, Мін.	6	—	—	—	—	—
3.	Ст. Луіс Мо.	3	—	—	—	—	—
	Разом	**15**	—	—	—	—	—
	Необ'єднані Відділи в Америці	19	1	—	25,000	—	—
	Округи КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	20	6	—	22,000	—	—
2.	Монтреаль, Квеб.	6	1	—	5,000	—	—
3.	Ніягара, Онт.	10	—	—	—	—	—
4.	Захід Канади	11	—	—	—	—	—
	Разом	**47**	**7**	—	**27,000**	—	—
	Загальна сума	**383**	**84**	—	**689,000**	—	**10**

Вісті Товариства Українських Сеньйорів у Філядельфії

Наші сеньйори-емерити, що не працюють заробітково, не можуть нарікати на надмір часу. Увесь вільний час вони вміють використати в хосенний спосіб. Вони все в русі, а найчастіше в дорозі до Українського Освітньо-Культурного Центру. Центр — це неначе їхня друга хата, місце їхніх зустрічей, спільних зайнять у своєму товаристві, а також допоміжних праць для центру. Тепер, коли минає наш діловий рік (від березня 1991 до березня 1992) і стоїмо на порозі нового року, мимоволі думаємо про минулорічні події, які сталися в нашому Товаристві, і чи ми як слід вив'язалися з наших обов'язків.

В першу чергу згадаю про дві більші імпрези, а це Свячене і День Подяки. Свячене відбулося 21-го квітня. Після відкриття і привітання гостей ведучою (І. Райнер), о. матрат Зенон Злочовський посвятив трапезу і виголосив коротке слово про духовність часу Великодніх свят. Віртак промовляв голова сеньйорів д-р Евген Новосад, який на закінчення підкреслив шляхетність нашої імпрези, оскільки дохід з неї призначений на Суспільну опіку. З черги президент УОКУ інж. Борис Захарчук говорив про важливі справи центру, про зменшення заборгованости і дякував сеньйорам за добровільну працю. За жертвенну працю він відзначив чотири особи: Марту Турчин, Лукію Гриців, Олександра Борецького і Лева Стадниченка.

В розваговій частині після обіду виступило жіноче тріо сеньйорів „Камея" з піснями „Христос Воскрес" — гармонізація о. З. Злочовського, „Гей гори мої Карпати", „Вечірня зоря" і „Бузьки", слова й музика Василя Площака з України. Ведуча прочитала вірш нашого сеньойора Юліяна Балана „Христос Воскрес". Веснянкою „Ой зацвіли фіялочки" до слів і мелодії Філарета Колесси, в музичній обробці Зої Маркович, тріо закінчило програму.

10-го листопада сеньйори влаштували „День подяки". Молитву провів о. митр. З. Злочовський, ведуча читала нарис „За що треба бути вдячним Творцеві Всесвіту". Згодом промовляли: голова д-р Е. Новосад, д-р Юрій Рибак і президент інж. Б. Захарчук. По обіді сцена ожила, коли в мистецькій частині висипалась на неї танцювальна група школи „Волошки". Вони знаменито виконали танки: „Раківчанка", „Хлопці — козаки", „На базарі" і „Козачок". Їх інструкторкою, а заразом директоркою школи є Ніна Пацовська-Прибольська. Публіка нагородила юних танцюристів рясними оплесками. На закінчення був сольоспів Іванни Осідач „Під Твою милість" Ігоря Соневицького та „Хорал" Остапа Нижанківського і „Гори Карпати" Василя Площака, у виконанні тріо „Камея".

На місячних ширших сходинах сеньйірів відбувалися цікаві доповіді. Щоб не навантажувати довгими звітами, коротко згадаю лиш їх теми і доповідачів в 1991 році. 16-го січня „Як позбутися холестеролю" — д-р Новосад. Показ фільму про голодівку студентів та про доповіді репутатів в Україні, з поясненнями — д-р Олександер Білик. 20-го лютого — показ фільму з України — Львів, Київ, Полтава — інж. Миськів. 17-го квітня — „Вплив харчів на холестероль" — д-р хемії О. Білик. Д-р Рибак читив листа з Перемишля відносно релігійних справ. 15-го травня — „Срібло, золото і діяманти" — д-р економії Ю. Рибак. 19-го червня — „Враження із з'їзду Академічної гімназії у Львові — д-р Новосад. 18-го вересня — показ прозірок із Львова та Києва, зроблених під час прогулянки із спортовим товариством „Україна", — інж. Михалюк. 16-го жовтня — „Остання воля, тестаменти" — юрист д-р Юрій Фаріон. 20-го листопада — „Фінансові можливості в пенсійному віці" — д-р Ю. Рибак. 18-го грудня — про чернівецьку недугу (втрата волосся у дітей), про поживу і її вплив на здоров'я говорив д-р хемії Михайло Диміцький. Того самого дня сеньйори оглядали на летовищі найбільший вантажний літак світу „Мрію" з України, який в допоміжній акції діяспори віз Україні машини, комп'ютери, ліки, шпитальне устаткування та інше приладдя.

15-го січня 1992 року — „Це і те з медицини" — д-р Е. Новосад. 12-го лютого — про радісну подію, референдум в Україні 1-го грудня 1991 року і Самостійну Державу реферував д-р Новосад. 19-го лютого загостив до нас д-р Олександер Мінченко, член Академії Наук з Києва, керівник ляботаторії молекулярної ендокринології. Його знаменита доповідь про екологію України, затроєння довкілля, про аварійний реактор у Чорнобилі і радіяцію та її наслідки зацікавили всіх. Після доповіді була дискусія. Д-р Мінченко є автором 29 наукових праць. Під кінець сходин нас відвідала представниця Суспільної опіки п. Бобак, яка говорила про можливість здобуття додаткових грошей для бідніших емеритів, і п. Чайка, яка розказувала про знижку від оплати за ґаз, воду і електрику — вона працює в тій ділянці.

Сеньйори відбули кілька прогулянок, які організувала Орися Ільницька. 12-го червня відвідали еміґраційний музей на острові Елліс Айленд біля Ню Йорку, 22-го травня їздили оглянути величавий музей Дамбертон біля Вашінґтону, у лісистій долині Джорджтавну. Мультімльйонер Роберт Будс Бліс закупив в 1920 році цю велику посілість з палатою, яку згодом перебудував і змодернізував для музею. Він і його дружина купували і колекціонували рідкісні і дорогоцінні експонати для цього музею. Там є численні твори із світу, твори оригінальних жителів Америки ще перед відкриттям її Колюмбом, образи, скульптури, ґобеліни, античні меблі. Увагу звертає колекція візантійська. Є там музична заля, в якій концертували Падеревський і Стравінський. В 1940 році родина Блісів перенеслася до меншого дому, а весь маєток з мусеєм і городами на 10 акрів передала до вжитку Гарвардському університетові. 8-го жовтня сеньйори їздили в гори Поконо назустріч осінній природі.

На сходинах Управи кожного місяця обговорювано пляни і працю Товариства, програму ширших сходин, влаштування імпрез, справу Суспільної опіки, якої головою є інж. О. Михайлюк, і разом із Союзом Українок в часі Різдва і Великодня організує і доставляє святочні дарунки бідним і хворим самотнім емеритам.

Запляновано влаштувати День Сеньйора і Свячене рівночасно. Дату буде подано пізніше. Нашим бажанням є, щоб ця імпреза вдалася якнайкраще. В цьому напрямі йдуть наші старання.

Ірина Райнер

Прощання і привітання на летовищі в Ню Йорку

На летовищі в Ню Йорку (зліва): д-р С. Ворох, І. Самійленко, М. Гришко, Л. Скорик, В. Батюк і Д. Самійленко.

Філядельфія (УІБ). — У вівторок, 17-го березня, делеґація уряду УНР в екзилі на чолі з головою проф. Іваном Самійленком провожала посланців президента України Леоніда Кравчука і членів Верховної Ради — Михайла Гришка і Ларису Скорик, які брали участь на Надзвичайній Сесії УН Ради в днях 14-го і 15-го березня.

На летовищі ім. Кеннеді делеґація уряду УНР, разом з проводом Української Постійної Місії при ООН привітала в той час прибулого з Києва постійного представника Української Місії в ООН Віктора Батюка. Голова Уряду УНР, разом з д-ром Степаном Ворохом, тепло привітав його з цим відповідальним призначенням, а Д. Самійленко вручила йому квіти привіту.

У відповідь на цю гостинну зустріч, В. Батюк щиро дякував за слова привіту в надії на тісну співпрацю з українською діяспорою в його хоч і тяжкій, як він сказав, але захоплюючій праці. Після чого відбулася коротка, братня розмова.

Клівленд в поклоні героїням

Заходами Об'єднаного Комітету зорганізованого жіноцтва (СУА, ОЖ ОЧСУ і ЗХ) — 8-го березня ц.р. тут відзначено свято героїнь та 50-ліття героїчної смерти поетеси-патріотки Олени Теліги.

Привітна заля м. Патріярха Йосифа при парафії св. Покрова Пресв. Богородиці була заповнена громадянством Клівленду та околиці, що у великій мірі причинилося до успіху імпрези.

Слідувала дбайливо укладена програма свята, яке відкрила Люба Мичковська (СУА).

Опісля виступив скрипаль з України Богдан Субчак — родом з Тернополя. Для автора цих рядків, як і для численних присутніх, виступ Б. Субчака був особливо приємним. Цей надзвичайно талановитий скрипаль закінчив Київське музичне училище й Київську консерваторію.

Його майстерність проявилася, зокрема, у „Мелодії" комп. Глюка і в „Гуморесці" Дворжака. Твори Чайковського „Сантиментальний вальс" і „Канцонетту" скрипаль відіграв технічно дуже добре, а композицію Шумана „Тройме-рай" передав слухачам із притаманною цьому творові ніжністю. Фортепіяновий супровід був в руках Ліди Остапович, яка бездоганно виконала своє завдання.

У старанно опрацьованому святочному слові прелеґентка Софія Мельник-Бура (ОЖ ОЧСУ) накреслила постать О. Теліги на тлі подій в Україні, зокрема у Києві, аж до 1942 року, коли жорстокий німецький окупант наказав її розстріляти за те, що вона пером і словом невтомно та без компромісу відважилася захищати права поневоленого народу. Вагомість цих подій щодо історії нашої визвольної боротьби та окремі епізоди з життя О. Теліги й її однодумців-співробітників, прелеґентка представила дуже яскраво та вміло.

На закінчення дівчата-членки 28-го Куреня Пластунок-юначок виконали сценічний монтаж із творів українських письменників п.з. „Українська жінка на тлі Києва" у постанові Ольги Кость. Ця точка, хоч і підготована за відносно короткий час, пройшла вдало і викликала у присутніх тривале враження. Тому пластункам Міці Захарій, Меланії Комарянській, Тані, Ренаті й Ліді Кость, Галі Мудрій, Марті Палажій, Ліді Полатайко, Ларисі Полянській, Роксоляні Топорович, Ларисі Штайнгаґен, як і мистецькому керівникові Олі Кость належиться признання і подяка за їхню працю.

На закінчення учасники свята та виконавці відспівали український національний гимн.

З.М.

БЕЗ БІЛИХ РУКАВИЧОК

СОРОК МОЛОДИХ ІДЕАЛІСТІВ З КАНАДИ Й АМЕРИКИ ЗАДУМАЛИ ВПЛИНУТИ НА ХІД РЕФЕРЕНДУМУ В УКРАЇНІ. ЯК ЇМ ЦЕ ВДАЛОСЯ?

Ще раз повернемося до виборів і референдуму. Після того, як відгули-відсвяткували історичну перемогу, можна поговорити про деталі. Про ту працю, яка передувала 1-му грудня 1991 року.

Сьогоднішня наша розповідь про „Актив волі" — сміливу акцію молодих канадців і американців, які „посміли" втрутитися у справи держави, громадянами якої, згідно з паспортами, вони не є. Їх не назвеш „невідомими громадянами", бо про них ще восени, напередодні виборів, писали „Торонто Стар", „Ґлоб енд Мейл", „Сан" та інші англомовні газети. Ми ж, українська преса, спізнилися, заборгували. Зате тепер, з відстані побачивши і осмисливши зроблене ними, можемо і повинні розповісти більше. Бо за їхнім сміливим актом проглядається щось значно важливіше. А саме: з'явилася нова, свідома і освічена ґенерація, яка спроможна стати на місце старших і віддаватися справі України з позицій теперішнього часу і вимог.

Як виникла ідея поїхати в Україну аґітувати за незалежність? Молоді канадські хлопці й дівчата, виховані батьками й українською громадою в патріотичному дусі, в цей переломний в історії нашої Батьківщини час стали думати: що ми можемо зробити? Адже настав долею дарований час. Якщо не діяти сьогодні, то коли?

Ще десь за рік до виборів члени молодіжної секції Канадського Товариства Прихильників Руху, яку очолював молодий торонтський бизнесмен Борис Вжесневський (тепер він голова відділу Товариства Торонтського осередку) зрозуміли, що ситуація в колишньому Совєтському Союзі складається так, що скоро може бути декларована незалежність України. Однак вони також знали, що Україна політично нестабільна. Якщо в західніх і центральних областях свідомість простих народних мас вища, там демократи виступають перед народом частіше, більше правдивої літератури поширюється, то до східніх реґіонів це майже не доходить. Люди в південно-східніх областях не знають своєї історії, а біжучі події про український визвольний рух партократи подають так, що це лише викликає замішання й страх. Світ уже знав про Хорватію, криваві події якої виникли саме на ґрунті низького усвідомлення широкими масами подій, що відбуваються.

Так виникла ідея поширювати правдиву, патріотичну інформацію на сході. Чітких форм вона набрала пізніше. Спочатку рішили поїхати в „розвідку". Влітку організували культурно-аґітаційний похід „Дзвін", його ініціяторами і найактивнішими учасниками були молоді прихильники Руху з Торонто. Всього у „Дзвоні-1991" взяли участь 45 юнаків і дівчат з Канади, З'єднаних Стейтів, Франції і Польщі. За п'ять літніх тижнів в Україні молодь повинна була зрозуміти важливу річ: яка реальність для праці в тих умовах. Треба було позбутися романтики і підготувати себе до суворого польового життя.

Коли сталася спроба перевороту в Совєтському Союзі, учасники „Дзвону" ще перебували в Україні. Це була добра школа, вона дала зрозуміти, що діяти треба негайно.

Повернувшись до Канади, Борис Вжесневський зібрав своїх „бійців" і поділився задумом: створити аґітаційний колектив, висадитися „десантом" в Луганську, Донецьку, Дніпропетровську, Запоріжжі, Миколаєві, Сумах, Харкові, Києві та Ужгороді і з допомогою листівок, реклям, афіш та телебачення дати людям правдиву інформацію, щоб вони могли правильно і свідомо зробити свій вибір.

Першочерговим завданням було встановити у Києві власну друкарню. Забігаючи наперед, скажемо, що за два місяці було видруковано і роздано 2 мільйони 700 тисяч летючок та афіш українською і російською мовами (з огляду на те, що праця велася у зрусифікованих реґіонах, 75 відсотків летючок було надруковано російською мовою).

Від задуму до його втілення пішло два з половиною тижні. За цей час було визначено зміст памфлетів і летючок, багато з яких були написані відомим вченим Орестом Субтельним. Між молоддю розподілено обов'язки, хто чим займатиметься в Україні.

5-го жовтня перші учасники вилетіли до Києва. Одночасно з Амстердаму пішов баґаж — дві друкарні — на ім'я Тараса Шевченка з адресою в Києві. (Ім'я Шевченка вживалося як пароля весь час). Решта 14 осіб — студенти, молоді професіоналісти — прибули до столиці України 14-го жовтня. І робота закипіла. Працювали з повним навантаженням і без зволікання. Успіх цій акції забезпечили дві умови: ідейне наставлення і висока дисципліна кожного учасника.

Всього поїхало 40 осіб, серед яких було восьмеро дівчат. Борис Вжесневський — керівник „Акту волі", його організатор і ініціятор. Першими слід назвати дівчат за їхню мужність: Лариса Талпаш (Оттава) і Христина Лев (Ню Йорк) працювали у Донецькій області; Наталка Латишко-Ващук (Торонто) і Марійка Ліщак (Вашінґтон) — в Миколаївській області; Мотря Крамарчук і Оленка Винницька (обидві з Торонто) — в Дніпропетровській; Рената Гронь — в Луганській; Лана Жила (Оттава) — в Києві. Хлопці також представляли різні міста Америки й Канади: Іван Антонів, Стефко Бандера, Маркіян Білинський, Зенко Ващук, Андрій Винницький, Роман Винницький, Ігор Власенко, Маркіян Гаврилюк, Степан Горлач, Тарас Ґула, Данило Даревич, Роман Даревич, Гриць Дичок, Євген Дувалко, Роман Жила, Євген Качмарський, Микола Колодка, Михайло Костюк, Адріян Лепкі, Михайло Лучків, Тарас Романишин, Славко Семчишин, Григорій Смолинець, Зенон Федорій, Аскольд Хемич, Тарас Снігура, Йосип Терлецький.

Розповсюдження листівок було продумано за тематикою. Перша фаза — це листівки критично-аналітичного змісту: криза в економіці, культурі, політиці, екології як наслідок злочинної політики Компартії. Тут також давали історичну інформацію, наприклад, про те, що Україна вже мала свою незалежність. До цієї теми був найбільший інтерес. Друга фаза — погляд у майбутнє: чого може досягти Україна з її потужним потенціялом, якщо стане незалежною. І нарешті, коли народ був підготовлений, пішли листівки-заклики: за правову державу, за могутню економіку, за права людини, за демократичний устрій.

Окрім „зброї" друкованого слова була „зброя" візуальна — афіші. На одній з них, наприклад, було зображено червоне море імперської крови, з якого випливає синьо-жовтий корабель, на другій — два пияки, що сплять, накрившись газетами, і підпис: „Не проспіть майбутнього ваших дітей". На третій — веселка бере початок із скриньки, в яку падає синьо-жовтий бюлетень. Ідеї давали Борис Вжесневський і Микола Колодка, а малював Зенко Федорій.

За всю друковану продукцію відповідав Микола Колодка. Він закрив своє підприємство в Канаді на час поїздки в Україну з „Активом волі". Жодна афіша і летючка не вийшли без його відома.

Третьою зброєю була телевізійна реклями. На місці зрозуміли, наскільки потрібен телеекран. Разом з Іваном Гевком із ЗСА Борис пішов до голови Держтелерадіокомітету М. Охмакевича за дозволом. Для певности взяли депутата Леся Танюка, як державного свідка, знаючи, як Микола Охмакевич скомпромітував себе під час путчу.

Говорили спочатку про всяку всячину. Тоді Борис перейшов до справи: сказав, що хотіли б передавати рекляму про референдум на телебаченні. Бажано, мовляв, розпочати через тиждень. Охмакевич не поставився до цього серйозно. В його розумінні за тиждень нічого підготувати не можна.

— Скільки вам треба часу? — запитав Охмакевич з іронічною посмішкою.

— Якомога більше, — сказав Борис.

— Гаразд, ви будете мати стільки часу, скільки побажаєте.

Борис переможно копнув ногою під столом Івана Гевка.

Часу не було. Борис з Іваном негайно подзвонили до Америки до приватних телекомпаній; до подружжя Вжесневських у Торонто, щоб переслали в Америку гроші, до Олі Щурик, працівниці української телевізійної програми у Торонто, щоб зняла відеострічки в торонтських українських крамницях і підприємствах. Все було зроблене за кілька днів, Оля переслала відео, чудово зроблені, але виявилося, що касети не підходять до української системи. Знову дзвінок до Олі — перекрутити на відповідні касети. Тим часом в Києві знімали відео українською апаратурою. Три ночі не спали Борис, Іван, Микола Колодка, ще деякі хлопці, монтуючи трихвилинні реклями з годинного фільму, знятого в Торонто.

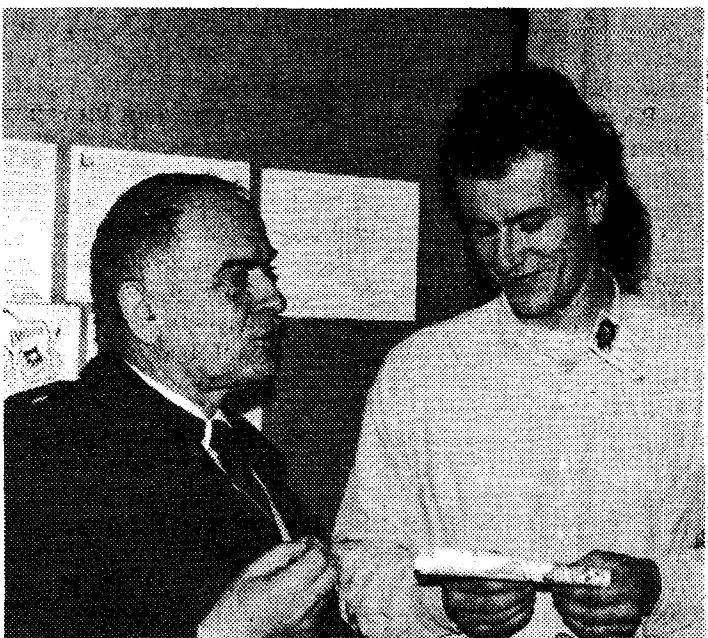
Рівно через тиждень прийшли до Охмакевича в кабінет, великий і розкішний, як театральна заля. Охмакевич запустив касети у свою японську телеапаратуру, дивиться, встає, ходить по кабінеті, косо глипає на телевізор. За другою реклямою закурив.

Все, що він спромігся сказати, було „Молодці". Тоді спитав:

— То коли ви хочете це запустити?

— Сьогодні, — сказав Борис.

Кожні півтори години одна із п'яти незвичних для України відеореклям ішла в етер. Навіть під час чемпіонату Европи з футболу, коли до телевізора прикуті буквально всі, рекляму передавали три рази: перед початком, у перерві і в кінці. До українського телеглядача промовляли їхні земляки усіх прошарків населення: і молоді батьки, і росіяни, і вчені, і обдерті колгоспники, які відверто говорили, що за совєтської влади вони навіть на цигарки і куфайку не заробили, і тому, звичайно, голосуватимуть за незалежну Україну. В противагу цим стрічкам ішли відео про торонтських бізнесменів-українців у своїх крамницях, заповнених м'ясивом, овочами, хлібом. Вони говорили, що колись були вигнані з рідних земель більшовицькою владою, або втекли від Сибіру, і що тільки у вільній демократичній державі людина може чесно доробитися і жити заможно. Кожна така реклями закінчувалася словами „Незалежній Україні — так!"

Поет Дмитро Павличко (зліва) і Борис Вжесневський у друкарні „Активу волі".

Організатором розповсюдження друкованої продукції був Євген Дувалко. Його головна квартира була в Донецьку і звідти він „бачив" куди, скільки і яку літературу слід посилати. Кожна область була розбита на окремі дільниці, закріплені за окремою групою.

Транспорт вимагав винахідливости. З Києва друковану продукцію розсилали поїздами. А на місцях (або в полі, як звикли висловлюватися хлопці) — що Бог посилав: місцеві автобуси, таксі, приватні автомобілі, навіть швидку медичну допомогу.

Гриць Дичок: — Місцеві активісти у Дніпропетровську сказали, що роздобудуть транспорт, мовляв, чекай увечорі. Стемніло, і до будинку, де ми жили, під'їжджає... „швидка допомога". Лікар Микола (прізвища, на жаль, тепер не можу пригадати) скомандував: „Сідайте!" Ми залізли в авто із пачками афіш, їздили всю ніч і клеїли.

Стефко Бандера працював у редакції в Києві. Його називають найпрацьовитішим і безвідмовним членом групи. Він був в Україні від початку до кінця акції. Писав, коли треба, пильнував іншу роботу в редакції, але основним його обов'язком було відправляти пачки з друкованими матеріялами на залізничну станцію, домовлятися з провідниками і слідкувати, чи все надійшло за адресою.

— Чи охоче бралися провідниці перевозити летючки? — запитую Стефка?

— Більшість — так, — відповідав він. — Правда, дехто погоджувався за рублі, але більшість виконували це з гордістю, коли їм казали, що це аґітація за вільну Україну. Я дзвонив нашим хлопцям в те місто, куди ці пачки везли, щоб підійшли до такого-то поїзда і вагону і забрали їх. Все виконувалося чітко.

— Як реаґували люди на твоє ім'я — Степан Бандера?

— По-моєму, здорово! — сміється Стефко. — Ого, сам внук Степана Бандери! Але я не афішував цього. Коли питалися, відповідав: так, мій дідо робив для України те, що він робив, а я роблю те, що я роблю. Казав, що я гордий своїм дідом. Коли були якісь провокаційні випади, то обороняв ім'я свого діда.

Славко Семчишин і його група працювали у найтяжчій частині реґіону — в Миколаївській області. Туди вирішили перекинути найактивнішу групу. Основні складності полягали в тому, що люди (не тільки в Миколаївській, а й в усій Південно-Східній Україні) найбільше переймалися двома речами: економіка і насильна українізація. Багато хто ніколи не розмовляв українською мовою. На цьому і грали опозиційні сили, залякували: мовляв, не знаючи української мови, люди втратять працю, їх будуть переслідувати і т. д. На ці питання була проста, написана доступною мовою, по-українському чи російському, відповідь у летючках. Хлопці і дівчата роздавали їх скрізь, де тільки могли: перед прохідними заводів і фабрик вранці, коли починалася робітнича зміна, або увечорі після роботи, в колгоспах, в кінотеатрах, крамницях, на автобусних і залізничних станціях, в школах, університетах.

— Як вас сприймали прості люди, чиновники, міліція? Чи були якісь провокації і небезпека?

Ромко Даревич: — Кожен мав свої пригоди. Якось в день свята Жовтневої революції, 7-го листопада, ми пішли аґітувати. В Луганську, біля урядового будинку зібралися люди на мітинґ. Ми підійшли ближче. Я проліз аж до якихось генералів, чи хто вони були, але мали дуже багато орденів на грудях. Я був один, мене почали чіпати: хто дозволив? Яке право на це маєш ти, громадянин іншої країни? Чому Бандера різав росіян? Всяке питали. Одна жінка почала кричати: „Скільки тобі заплатили жиди за цю роботу?" Я запитав у відповідь: „Скільки, ви думаєте, мені треба заплатити, щоб я стояв тут на вулиці, без рукавиць, мерз і роздавав летючки, якщо я можу гарно сидіти в Канаді?" Генерал також кричав, що такі як я, різали людей на Західній Україні, обізвав мене „бандьоровцем", я обізвав його „сталіністом" — на цьому ми і розійшлись.

Євген Дувалко: — Часто такі „дискусії" проводилися на базарному рівні: якщо синьо-жовтий прапор — то бандерівець, якщо бандерівець — то різня. І це можна було спостерігати не тільки серед простих жінок, а й серед провідних людей. Я мав нагоду бути в Донецьку під час форуму депутатів з півдня України. Колишні члени Компартії тих областей зібралися, щоб підняти ідею федерації чи автономних областей. Їхні побоювання були такі ж, як і тих простих людей, тільки висловлювалися вони іншими фразами. Так само звучав страх перед насильною українізацією, перед рухівцями із Заходу, Чорноволом. На жаль, часто причиною цього є місцеві демократи, які безцеремонно, грубо тлумачать дуже делікатні проблеми. На форумі піднімали питання: як ми можемо порвати з Росією, з цілим Совєтським Союзом, якщо ми тісно пов'язані між собою економікою? Київ не мав відповіді, і партократи грали на цьому. Лише в кінці місцеві демократи зірвали форум, щоб на ньому не була вироблена резолюція.

Ярослав Семчишин серед колгоспників Миколаївської области.

Микола Колодка: — В Києві в редакції ми вивісили український і канадський прапори. Приходить директор фабрики і каже, що ми не повинні вивішувати синьо-жовтий прапор. І це, уявляєте, в Києві! Якраз на той час надійшов депутат Михайло Горинь. Він і пояснив директорові, що таке український прапор, що його затвердила Верховна Рада і що тут навіть нема про що сперечатися.

Славко Семчишин: — Або ще пригода в Миколаївській області. З двома активістами роз'їжджали ми по селах, зайшли до однієї школи, була якраз перерва, ми роздавали листівки, розвішували афіші, вчителі обступили нас і ми дуже цікаво розмовляли. Аж ось надходить директор школи і починає кричати: чому ми не спитали дозволу в нього, хто позволив аґітувати, ось покличу міліцію! — і все в такому роді. Ми чемно стали вибачатися: справді повинні були б дозволу спитати, але, мовляв, скрізь нас так радо стрічали... Він — ні в яку, просто став нас виганяти. Тоді ми ніби ненароком сказали, що ми з Канади. Директор змінився на очах. Сам став нас перепрошувати, закликав до канцелярії ще й попросив залишити листівки, щоб учні й вчителі їх роздавали. Інколи слова „Ми з Канади" мали маґічну силу.

— Які найбільші труднощі, чи найсильніші переживання були у вас в Україні?

Євген Качмарський: — Ні побут, ні помешкання, ні транспорт, ні їжа. Найтяжче було дивитися щодня на ту країну, на те місто, на тих людей. Дивитися в ті очі, в яких не було надії. Бачити, що ті люди не знають, що з ними діється, що їх чекає. Це мене боліло щодня.

Данило Даревич (брат Ромка): — В мене була „невдячна" праця: відповідати за фінанси. Доводилось бути дуже економним. З самого початку я „прославився" так, що наді мною й досі жартують. Пішли купувати квитки на поїзд з Донецька до Запоріжжя. Досі ми брали квитки в „спальний вагон". А тут читаю, що в „общий" вагон квитки найдешевші. Запропонував , всі зраділи — найдешевше! Купили. Потягли на плятформу свої речі. А у нас їх — не підняти. Підходить поїзд, такий довгий, що кінця не видно. Ми думали, що наш 14-ий вагон з кінця — потягли торби в кінець. А він виявився на початку. Потягли назад. А головне, виявилося, що в „общому" місць для людей нема — напихаються скільки можуть. Не пройти, ні проступити. Ми тягли свої клунки через вікна. У вагоні задуха, бабусі сидять на клунках... Отакий у нас був „общий вагон".

Ромко Даревич (невгамовний жартівник, він і працював з пригодами): — Я був просто безробітний, тому поїхав в Україну роздавати на холоді летючки. Борис заслав мене найдальше, в Луганськ, далі вже не можна. Зі мною ще були Тарас Романишин і Михайло Луцький з Торонто та Рената Гронь з Вашінґтону і Маркіян Гаврилюк з Філядельфії. Ми покрили майже всі райони. Роздавали летючки і говорили, чи говорили і роздавали летючки, але працювали швидко, щоб загрітися, бо було дуже холодно. Якось я так розохотився на вокзалі, клеїв і клеїв, перебіг залізницю і знову клею. Обступили люди: що це він там клеїть? Якийсь чоловік починає кричати: „Как смеєш, нє по закону!" Я його починаю усвідомлювати: ви, чоловіче, не знаєте законів України, це державне місце, можна клеїти... А він до мене: при чому тут Україна? Ти перейшов кордон до Росії!

Найстаршим був Степан Горлач. Доля цього чоловіка подібна на долі тисяч і тисяч українців, закинутих на чужину большевицьким режимом і лихоліттям війни. Все життя Степан Горлач працював для України, будучи активним в громаді. І от прийшла та хвилина, коли він зміг поїхати на рідні землі, в своє рідне Запоріжжя, і зробити для України, скільки зможе, скільки накипіло за довгі роки. Зробити щось конкретне, не з відстані, а просто на тій землі, походити ногами, доторкнутися серцем. І чоловік ожив, став знову молодим і енерґійним! Разом з молоддю Степан Горлач таборував влітку в поході „Дзвін - 91". Його вік зраджував хіба що сивий чуб і „професорська" борідка. А душа його залишилася такою ж молодою. Недарма юнакам і дівчатам було з ним так легко. До речі, він і ще один учасник „Дзвону" і „Активу волі" не хворіли, а так всі мали якісь проблеми, найчастіше нервові чи шлункові. Два холодні осінні місяці перед референдумом Степан Горлач ходив по селах Запорізької области, бував на заводах, в установах, редакціях, школах, брав участь у мітинґах. Ночував, де постелить, часто в автобусах, їв, де вдасться, бо, каже, прийдеш до ресторану чи якоїсь їдальні пообідати, а там зачинено, у працівників „обєд". Під час походу із „Дзвоном" С. Горлач привіз на рідну землю із Канади маленький росток дуба і посадив його перед Музеєм козацької слави на Хортиці в честь 100-ліття поселення українців у Канаді.

Степан Горлач: — Від першого дня нашого перебування ми відчували „недремне око" КҐБ — слід сказати, що в той час воно було досить активне. Хлопці з погонами під сорочкою точно знали, що ми робимо і що ми будемо робити. По селах нас зустрічали привітно, також гарно приймали на телестанції, в редакції газети „Серп і молот" в Мелітополі. Але варто було з'явитися на відкритому місці, серед натовпу, до вас підсилали людей, які б конфронтували, затівали суперечки і нагадували, що ми втручаємося у внутрішні справи іншої країни. Так само, як писала газета „Ізвєстія".

Московська газета „Ізвєстія" з ноткою сарказму, але дуже виразно вказала, що група людей із Заходу намагається впливати на хід виборів у чужій країні, і ставила питання, чи законно це? Можливо, це робило свій вплив і на українську пресу. Місцеві газети писали про „десант" із Заходу дуже скромно, обтічно, а часто просто промовчували. Але різких випадів не було.

Так, питання „втручання у внутрішні справи країни" стояло ще в Торонто. Пригадую, я сама, будучи в списку кандидатів на поїздку з „Активом волі", питала Бориса Вжесневського: а що, коли питання „втручання" виникне гостро і стане на перешкоді справи? У відповідь була тверда віра і якась одержимість ідеалістів, яких ніщо не спинить, коли ідея благородна. І, виявилося, ця віра перемогла. В Києві до Бориса в готель подзвонив перший секретар совєтського посольства, з яким він був добре знайомий ще з Канади. Спочатку говорив приємно, а тоді з ноткою застережен-

(Закінчення на стор. 7-ій)

Наталка Ващук (друга справа) розмовляє з жінками на ярмарку.

Пам'ятник у пошану поляглим

В українській дільниці міста Воррен, Миш., з ініціятиви Українсько-Американських Ветеранів зародився задум побудови пам'ятника в пошану і пам'ять всіх полеглих у всіх війнах, українсько-американським та українським воякам. Участь у цьому задумі побудови пам'ятника беруть: Українсько-Американські Ветерани, Станиця ч. 101, Католицькі Воєнні Ветерани, Станиця ч. 645, Станиця Братства Першої Української Дивізії — Української Національної Армії, Об'єднання Колишніх Вояків Української Повстанської Армії і Товариство Колишніх Вояків Української Повстанської Армії.

Так виглядатиме пам'ятник українським воякам.

Пам'ятник цей має бути побудований при головній дорозі Раєн, лицем до площі і церкви св. Йосафата, між будівлями Українського Культурного Центру і кредитівкою „Будучність" у місті Воррен.

У цьому комерційному і культурному ланцюгу при цій головній дорозі Раєн (крім уже згаданих структур) є Українське Село з житловими будинками, а у північному напрямку від Українського Культурного Центру є комерційний будинок, в ньому бюро кредитівки „Самопоміч", яка є власником цього будинку і побічної площі, що чекає свого майбутнього. З боку будинку „Самопоміч" виросла група нових мешканевих будинків кондомініюмів, у яких мешкають тільки українці.

Ще далі від кредитівки „Самопоміч", через дорогу Раєн, є будинок Союзу Українок Америки. В додатку до цього масиву українська католицька церква св. Йосафата починає будову великої залі з окремими кімнатами та гаражем на шкільні автобуси. Весь той релігійний, культурний і комерційний комплекс, оточений українськими мешканевими будинками, творить назву Українське Село.

Отож є гарна ідея, створено будівельний комплекс, є піднайдене місце під будову пам'ятника, виготовлений мистцем Іваном Яцівим і є також частина зібраних фондів. А. тепер, щоб почати і завершити цей шляхотний почин, усі згадані ветерани звертаються з гарячим проханням до великої жертвенної української громади метрополії Дітройту про ласкаву моральну і матеріяльну допомогу. Кошт побудови пам'ятника є передбачений приблизно на суму 30,000 дол.

В усіх справах, а також фінансових, належить звертатися до М. Огродника, тел.: (313) 366-4496, або до М. Вороновича тел.: (313) 751-8861.

Михайло Березовський

АНАЛІТИКИ ТА СПОСТЕРІГАЧІ політичних подій в ЗСА твердять, що дальші передвиборчі кампанії обидвох партій можуть бути дуже неприємними не тільки для виборців, але в першу чергу для самих кандидатів і їхніх родин. Зокрема працівники передвиборчої кампанії президента Джорджа Буша побоюються, що преса почне посилювати свою критику Президента та його закордонної і домашньої політики, а спеціяльно після того, як губернатор Билл Клінтон публічно нарікав, що засоби масової інформації не були справедливими, коли йдеться про його намагання стати кандидатом у президентських перед виборах.

Для вигоди читачів, які бажають писати листи до Білого Дому, чи до Державного департаменту ЗСА, подаємо адреси:

The President
The White House
Washington, D.C. 20500

Department of State
Mr. James Baker, Secr.
2201 C St. N.W.
Washington, D.C. 20520

Без білих рукавичок

Закінчення зі стор. 6

ня пригадав Борисові, що він в чужій країні, і що займається недозволеною справою. На другий день був дзвінок до штабу Руху, спитали просто: чи ви знаєте такого Бориса Вжесневського, він у вас робить? Ще дуже хотілося їм дізнатися, чи нема, бува, якоїсь тріщини між ними. Опозиційним силам так хотілося роздмухати ворожнечу.

— Чи не боялися тероризму, диверсій? — питаю Бориса.

— Ми допускали і таке, особливо стосовно до друкарні. Досить було вивести з ладу друкарню, і наша робота спинилася б, всі зусилля були б марні. Тому ми постійно мали варту. Найняли за гроші 8 здорових озброєних хлопців, в більшості військовиків, переважно з Харкова, які охороняли друкарню день і ніч, а також декого з наших працівників і поза працею.

Між місцевими демократичними силами, Рухом і „Активом волі" не було не тільки непорозумінь, а навпаки, була велика співпраця. Друкарня — це був той епіцентр, навколо якого крутилася справа. Місцеві друкарні, щоб й казати, не підготовлені ні технічно, ні організаційно до такої інтенсивної праці. Київські робітники, які працювали з канадцями, казали, що за два місяці вони зробили більше, ніж раніше за рік, і що вони навчилися, як треба працювати. У друкарні виконувалися замовлення Руху, багатьох інших комітетів і організацій, що працювали на референдум і вибори. Борисові Вжесневському і його людям так довіряли, що навіть замовили надрукувати посвідки до виборів за підписом членів Верховної Ради. В системі, де звикли нікому не довіряти, це багато про що говорить! Якщо треба було надрукувати щось терміново, зверталися до Б. Вжесневського. За два тижні до виборів Інститут соціології звернувся з проханням надрукувати опитник — в інших друкарнях їм обіцяли це зробити за два тижні, тобто акурат на вибори. Борис не відмовив, зробив за два дні, але з умовою: першим одержати результати опиту. Так вони першими дізналися, що 46 процентів людей не мають уявлення про українську валюту, також населення тривожило питання національних меншостей та „насильна українізація". Штаб активу проаналізував, скільки таких людей, і де вони живуть. Негайно випустили телевізійні і газетні реклями. А також сотні тисяч маленьких карток „в руку", в яких без зайвих слів пояснювали, як треба голосувати і за що.

Акція була успішною. Україна цього не забуде. Роботу „Активу волі" високо оцінили Дмитро Павличко, Іван Драч, Михайло Горинь. В день Свята Державності Конгрес Українців Канади вручив молодим активістам спеціяльне відзначення року. Однак питаюся Бориса:

— Якби трапилася нагода повторити акцію, чи робили б ви щось інакше?

— Я, можливо, більше натискав би на наші організації тут, в Канаді, щоб післати більше людей. В таких ключових моментах треба діяти більш рішучо й організовано. Якби нас було втричі, вдесятеро більше, скільки можна було б зробити! Напередодні виборів до нас зверталися люди старшого віку і просили бути спостерігачами при голосуванні. Добре було б мати спостерігачів не тільки у великих центрах, а й в сільських виборчих дільницях, де права людини так легко порушуються.

Наостанку торкаюся цієї делікатної теми, яка в кожного на устах — фінансування. Коли на одних громадських сходинах у Торонто, вже після щасливо завершеного референдуму, Б. Вжесневському задали питання: „Які громадські організації надали фінансову допомогу на цю вартісну акцію?" — у величезному залі запала тиша. Відповідь була: жодна! В перерві тих зборів розгорілися пристрасті: одні говорили, що він не повинен був признаватися, бо цеймовляв, кидає тінь на організації і провідників, інші логічно перепитували: а як він мав би відповісти?

Так, жодна організація не відгукнулася, хоч молодь зверталася за допомогою, знайомила з плянами поїздки, з яких і необізнаному було ясно, які великі кошти це тягне за собою. Хлопці і дівчата покрили все своїми власними грошима та коштом своїх батьків. За кожною молодою людиною, яка працювала в Україні в незвичайних, часто небезпечних умовах, слідкували серця їхніх батьків за океаном.

У діяспорі створено багато різних фондів для допомоги Україні. Це мільйони долярів, які збиралися десятиліттями. Є фонди, створені спеціяльно для „надзвичайного випадку в Україні". Минулої осені вирішувалася доля України: бути чи не бути свободі. Який ще може бути надзвичайний випадок? Дай Боже іншого не мати, ми щасливі завершенням цієї історичної хвилини.

Молоді люди не просто відчули, що історична хвилина прийшла, вони відчули, що настав час діяти. В них, молодих і недосвідченихжиттям, вистарчило прозірливости, що і як треба робити, і вистачило сміливости на риск. Легше було б набрати два мішки громадських грошей і прибути до Києва за два тижні до референдуму без будьякого чіткого пляну. Значно складніше — поїхати в глибинку, де і хліба до обіду легко не дістанеш, де із-за рогу в темноті можуть напасти і в кращому випадку вибити зуби. Ще тяжче — щодня жити серед знедолених, озлоблених людей, які легко і збрешуть, і ограбують.

Вони працювали для своєї духовної Батьківщини не в білих рукавичках, а порчорному. Їх не показували на телевізорах, вони не виступали з трибун у столиці, не піднімали келихів шампанського за історичну перемогу у сяючих кришталем урядових залах. Вони навіть відео доброго не мають, бо, розсіяні по неозорих степах Східної України, не мали змоги зніматися. Правда, вони мають відео всіх реклям та ще деяких моментів праці. Його можна купити, тим самим зробивши фінансовий внесок у наступну поїздку „ідеалістів", яка називатиметься „Корпус миру". Ідея її вже визріває в гарячих головах і благородних серцях молодих патріотів.

Раїса Галешко,
журналістка,
редактор журналу
„Всесміх".

Наймолодша українська поетеса Віка Івченко в Міннеаполісі

Завдяки заходам кількох родин та парафіян церкви **св. Юрія Переможця з настоятелем церкви о. М. Кудановичем**, до яких приєдналася українська спільнота Твін Ситіс, пощастило спровадити на лікування Віку Івченко, вийнятково здібну молоденьку поетесу з Києва. У дитини, в наслідок чорнобильської катастрофи, порушена імунна система, і тому вона часто, тяжко і подовгу хворіє. Громада щиро вдячна Марії Мурованій (MAM International Tours), яка з великими труднощами добилася негайного приїзду Віки з мамою до ЗСА і в значній мірі покрила подорожні видатки. Тут Віка перебуває під опікою д-ра М. Козака та д-ра Олександри Филипович, стараннями яких було забезпечено безкоштовне лікування в дитячому шпиталі.

В. Івченко

Зустріли ми на летовищі худеньке, бліденьке, майже прозоре 11-річне дівчатко. Тихенька, стомлена далекою мандрівкою і незвичайністю нового оточення дитина тулиться до мами. Але за зовнішньою сором'язливістю криється неабиякий талант. Ще 1990 року в Києві у видавництві „Веселка" вийшла перша збірочка віршів Віки під назвою „У грудні і після...", а друга зовсім недавно, в 1991 році. В журналі „Нові Дні" за лютий минулого року були надруковані вибрані вірші Віки. Вірші її глибоко, не по-дитячому, змістовні і майстерні. Як приклад подаємо останній, ще ніде не друкований вірш:

ДОЛЯ

Україно моя засніжена,
запечалена колисковими!
Вітер рани твої зализує,
від Чорнобиля успадковані.

Скільки горя зазнала і лиха ти!
І думки твої невеселі.
Знову щось заважає дихати
у просторій твоїй оселі.

Стали діти на тіні схожими,
ніби вже прилетіли з раю...
І з ікони очима Божими
сумно доля на них взирає.

27 лютого 1992 року.

Віка дуже побожна, щиро віруюча. Чорнобильські події мали великий вплив на її світогляд і тематику її поезій. Зникло грайливе, наївно-дитинне сприймання довкілля. У віршах звучить **майже Влизькове „За всіх скажу"**, але сказано все своїми словами, усе пережите і знане з власного досвіду. Вражають поєднані в цій маленькій істоті сила і глибина почуття та образність вислову. І раптом виникає питання: чи дівча вже втратило дитинство? На щастя, цього не сталося. Віка тішиться новими іграшками, бавиться ляльками, залюбки шиє для них одежинки. А попри все спостерігає поведінку дорослих, оцінює оточення та події. Вона не просто віршує-римує, а висловлює свої думки і спостереження в художній формі.

Віримо, що в ЗСА Віку вилікують і в майбутнє Україні прийде визначний поет. Для цього є всі задатки.

Н. Булавицька

Українська...

(Закінчення зі стор. 2)

Підневільне животіння, безголосся, затиснений в горлі відчайдушний крик — позаду. Сьогодні українська музика виходить на світло денне. Захалявні колись то твори звучать не лише в Києві чи Львові, а досягають до Европи, Америки, Канади. Концерт „Нові українці", що відбувся в нюйоркському Лінкольн-Центрі, навесні 1987 року, поклав початок цьому процесові. За ним пішли інші — виконання українських творів — в Ню Йорку, Ляс Вегасі, Вінніпегу, Чикаго, Клівленді, Едмонтоні, на фестивалях в Німеччині, Англії, Голляндії, Швайцарії тощо. За кілька днів, концерт сучасної української музики вперше відбудеться у Бостоні — під егідою Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, у концертовій залі музичної школи Лонгі, 27 Ґарден вул., Кембридж, Масс, в год. 8-ій вечора в суботу, 17-го квітня 1992 року. Програма його складається з камерних інструментальних та вокальних творів. Прозвучать: Соната №2 для фортепіяна „Романтична музика" Олега Киви (нар. 1947), „Сумна кантата" тв. 39 для сопрано, перкусії, арфи та фортепіяна на вірші Шевченка, Валентина Бібика (нар. 1940), „П'еси в стародавньому стилі" для фортепіяна, Валентина Сильвестрова (нар. 1937), „Sonata piccola" для скрипки та фортепіяна Євгена Станковича (нар. 1942), Соната №2 для скрипки та фортепія на Мирослава Скорика (нар. 1938), „На незабудь Елізі" для фортепіяна Леоніда Грабовського (нар. 1935), Nocturnal №6 Вірка Балея (нар. 1938), Соната №1 для віольончелі та фортепіяна Івана Карабиця (нар. 1945) та Соната для скрипки та фортепіяна тв.19 Бориса Лятошинського (1895—1968).

В концерті беруть участь Олена Геймур (сопрано), Юліяна Осінчук, Микола Сук, Тетяна Дудочкіна, Єліса Стац, Тетяна Чекіна та композитор Мирослав Скорик (фортепіяно), Олег Крига та Юрій Мазуркевич (скрипка) і Наталка Хома (віольончеля).

Концерт влаштовано у співпраці з концертовим бюром — мистецьким менеджментом І. Стецури в Ню Йорку.

Напередодні, 16-го квітня, в Українському Дослідному Інституті Гарвардського Університету відбудеться науковий семінар на тему: „Що має бути зроблене? Чи є в незалежній Україні майбутнє для музики?", що його проведе відомий композитор, диригент та музично-громадський діяч, керівник міської симфонічної оркестри в Ляс Вегасі,Невада, Вірко Балей.

Читачі не оминіть цієї події непересічного значення для нашої культури!

Теніс на „Тризубівці"

Перший в сезоні цього року український тенісовий турнір відбудеться в днях 2—3-го травня на кортах „Тризубівки" в Горшам, Па. Господарем турніру буде Тенісовий Клюб при УСО „Тризуб", а провадитиме ним буде тенісова ланка УСЦАК. Турнір відбудеться тільки в сінглях і в кожній віковій групі, до якої зголоситься принайменше чотири учасники. Змагуни і змагунки мусять бути українці родом, або одружені з українцями. Зголошуватися до турніру можна до вівтірка 28-го квітня до Юрія Савчака, 7828 Frontenac S., Philadelphia, 19111; телефон (хата) (215) 745-9637 (праця) (215) 227-9426.

Початок змагань для дорослих — в суботу 2-го травня, о год. 9.30 вранці, а для юнаків і юначок — о год. 2-ій по полудні.

У КИЄВІ З ДВОДЕННОЮ візитою перебував голова комісії ізраїльського Кнессету з питань безпеки та зовнішніх відносин Б. Елісар. Він займався питаннями, що стосуються відкриття ізраїльської амбасади в Києві, а також мав зустріч з жидівською громадою міста.

Ділимося сумною вісткою
з родиною, приятелями і знайомими,
що по тяжкій недузі на 66-му році життя
відійшов у вічність
наш найдорожчий
МУЖ, ВІДЧИМ і БРАТ

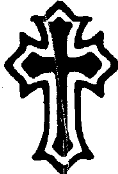
бл. п.
ЯРОСЛАВ КУХТИН

ПАРАСТАС відбувся в неділю, 12-го квітня 1992 р. у похоронному заведенні Насевича у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 13-го квітня о год. 10-ій рано в церкві Благовіщення у Мелроз Парк, Па., а похорон на цвинтар Гіллсайд, Па.

Горем прибиті:
дружина — МАРІНА з дітьми
сестра — ОЛЬГА ЦАСИК з мужем РОМАНОМ в Аргентині
сестрінок — ЮРКО з дружиною АННОЮ з дітьми в Аргентині
сестрінка — ХРИСТЯ з мужем д-р АНДРІЄМ РЕНЕР
та ближча і дальша родина на Україні і в ЗСА

Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АГРУ)
43 Midland Place, Newark, N.J. 07106
ділиться сумною вісткою з членами та громадянством, що в п'ятницю, 3-го квітня 1992 р. відійшла у вічність

бл. п.
ЮЛІЯ ДЕМЧУК

вдова по бл. п. Мирославові Демчукові, членка і активістка організації АГРУ.

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 7-го квітня 1992 р. з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем опечаленій дочці Мєрійці — виконавчому секретареві АГРУ і її ближчій і дальшій родині складаємо наші співчуття.

Жертводавцям на Фонд АГРУ — Допомога Україні замість квітів на могилу, що зложили 565 долярів — щире спасибі:
по 100 дол. — Катерина Гадзевич, Божена Ольшанівська;
по 50 дол. — Марія Демчук, Наталка Лазірко-Фарелл;
по 25 дол. — Володимир Боднар, Марія і Богдан Полянські;
по 20 дол. — Евген Перейма, Таня Лисиненька, Галя Шевчук, Зірка Бекесевич, Герміна Керда, Андрій Курилко, Одарка Полянська;
15 дол. — Т. і М. Василюк;
по 10 дол. — Олівія Папроцька, В. Барбадин, Олена Банасевич, Параскевія Майборська, Надія Ратич;
по 5 дол. — Володимир Багрій, Марія і Дмитро Машера.
Разом .... 565 дол.

Виконавча Управа АГРУ

Ділимося сумною вісткою
з родиною, приятелями та знайомими,
що в п'ятницю, 3-го квітня 1992 р. відійшов у вічність
наш найдорожчий
МУЖ, БРАТ і ВУЙКО

бл. п. д-р
Олексій Ґардецький

Народжений 25-го липня 1925 р. в Соколівці коло Косова, колишній підстаршина 1-ої УД УНА, професор економії Віллянова Університету в Пенсильвенії і активний член української громади.

ПАНАХИДУ відслужено в неділю, 5-го квітня 1992 р. о год. 6-ій веч. в похоронному заведенні Михайла Насевича при 109 Іст Табор Рд. у Філядельфії, Па.

СЛУЖБА БОЖА та ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 6-го квітня 1992 р. в УКЦеркві Благовіщення Пречистої Діви Марії при Веллей Рд., а відтак на кладовищі св. Марії у Факс Чейс, Па.

В глибокому смутку:
дружина — ЕВГЕНІЯ
сестра — ІРИНА КУШМЕЛИН з мужем ВАСИЛЕМ і донями ХРИСТИНОЮ і ДАРІЄЮ з мужем ДЖОВОМ ҐОРДОН і сином АНДРІЙКОМ
сестрінок — ОЛЕКСІЙ ЦЕНКО з дружиною МАРТОЮ і синами ЛЕСИКОМ і АНДРІЙКОМ
та ближча й дальша родина в Америці і Канаді

Просимо про молитви за душу покійного.

Замість квітів на свіжу могилу просимо складати пожертви на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

Відійшов у вічність С. Бушак

Управа, учителі та учні ,,Рідної Школи" ім. Тараса Шевченка при соборі св. Володимира в Клівленді, Огайо, діляться сумною вісткою з приятелями, знайомими та українською громадою, що 3-го березня 1992 року несподівано відійшов у вічність на 67-му році життя св. пам'яті Сергій Бушак. Організатор шкіл українознавства, довголітній педагогічний керівник, директор та учитель ,,Рідної Школи" ім. Т. Шевченка. Все своє життя св. п. Сергій Бушак присвятив вихованню наших дітей, нашої молоді. Погідної та лагідної вдачі, покійний був у пошані всіх. Він виявив великий хист педагога та адміністративні здібності.

Панахиду відслужили 4-го березня настоятель собору св. Володимира о. Іван Наконечний та о. протопресвітер С. Ганкевич в похоронній установі Колодій-Лазута. Великодні похоронні відправи відбулися 5-го березня з православного собору св. Володимира на кладовище Бруклин Гайтс в українській дільниці. Прощальну промову над домовиною спочилого виголосив його земляк д-р Борис Ваврищук. Після похорону на поминальному обіді із спогадами виступали друзі та сини покійного.

Смерть св. п. Сергія Бушака — це велика втрата для українського шкільництва.

Н.Н.

БРЕНТ СКОВКРОФТ, ДОРАДНИК в справах крайової безпеки в Уряді президента Джорджа Буша минулої неділі заявив у Вашінґтоні, що Ірак підготовляється до жорстокої акції проти курдських повстанців і з уваги на те він не відкидає можливості, що ЗСА можуть знову вжити військо, щоби цьому запобігти. З цими своїми заввагами Б. Сковкрофт виступив на телевізійній передачі Ен-Бі-Сі ,,Зустріч з пресою".

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ в екзилі Микола Плав'юк запропонував українському Урядові виступити ініціятором створення нової европейської економічної співдружности. На його думку, до її складу крім України могли б увійти країни Прибалтики, Білорусь, Польща, Чехо-Словаччина, Мадярщина, Болгарія, слов'янські держави Адріятики.

В П'ЯТНИЦЮ УВЕЧОРІ, 10-го квітня, і в ніч на суботу, 11-го квітня, в центрі Лондону були два великі вибухи, у висліді яких троє осіб загинули і понад 90 ранено. Терористичну акцію організувала так звана Ірляндська революційна армія. Цілком можливо, що вибухи цих бомб означають початок посиленого терору ІРА в Англії. Вже протягом багатьох років ірляндські терористи ведуть справжню війну з урядом Великобританії, вимагаючи виведення англійських військ з Південної Ірляндії.

В НЕДІЛЮ,12-ГО КВІТНЯ, у французькому містечку Марі-ля-Валя за 30 кілометрів на схід від Парижу відбулося урочисте відкриття першого в Европі Диснілєнду. За п'ять років його будівництва корпорація Волт Дисней витратила 4 біл. дол. Парк атракцій під Парижем став найбільшим американським об'єктом за межами ЗСА. Очікується, що французький Дисніленд будуть відвідувати щонайменше 11 мільйонів осіб.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ВІДБУВ НАРАДИ

(Закінчення зі стор. 1)

162,601 дол. початкових вкладок.

В активному членстві втратив УНСоюз за 1991 рік на чисто 2,051 члена, а в загальному числі членів 1,861 члена. У 1991 році числа втрат членів були нормальні, тобто не більші від сподіваних. Тому при втратах понад 3,000 членів річно треба для покриття цих втрат та хоч малого приросту членства принайменше 3,250 нових членів.

Закінчив УНСоюз 1991 рік із числом 66,764 членів, з яких 39,079 це активні члени, які платять вкладки, а 27,685 це члени з грамотами на виплаченому забезпеченні та на безплатному продовженні забезпечення. Загальна сума усіх забезпечень членів УНСоюзу за станом з 31-го грудня 1991 року виносить 164,625,462 дол.

У звітовому році помітне збільшення числа нових членів у департаменті молоді завдяки тому, що дідусі та бабуні закуповують для внуків грамоти забезпечення та оплачують одноразово повністю їхні вкладки. Натомість помітний брак нових членів із вікових груп 25 до 50 років. Тому у членській кампанії треба посилити старання забезпечувати особи згаданого віку, бо вони повинні не лише стати активними членами УНСоюзу, але також бути готовими перебрати його провід по відділах, Округах, та в Головному Уряді.

Серед ряду інших обов'язків важливими завданнями головного секретаря та Рекордового відділу є допомога секретарям відділів у приєднуванні нових членів, як також обслуга секретарів відділів та служба забезпеченим членам. Це включає також постійні контакти із секретарями відділів і членами, як листування, так і телефонами.

В лютому та березні цього року головний секретар взяв участь у зборах Округ Джерзі Сіті, Ню Йорку, Чикаґо, Дітройту, Балтимору, Сиракюзів і Філядельфії.

Протокол 32-ої Конвенції, який виготовила її секретарка Варвара Бачинська, вже готовий до друку у формі книжки і ці протоколи будуть розіслані всім делеґатам і секретарям відділів. Опісля цей протокол появиться також у ,,Свободі".

У своєму короткому звіті мґр І. Геврик повідомив про свою працю в численних громадських установах, в тому числі СКВУ і КУК, про свою організаційну працю, вислідом якої було приєднання вісьмох нових членів до УНСоюзу та про свої репрезентативні функції.

Д-р Н. Олесницький звітував про хід праці над новим статутом УНС, про свою участь в зборах Округ та про свої враження із трьох поїздок в Україну. Вислідом організаційної його праці було приєднання трьох нових членів на загальну суму забезпечення 135,000 дол.

Звіт головного предсідника

У 1991 році придбано 1,344 членів, забезпечених на суму 9,622,000 дол. Пересічна сума забезпечення була 7,189 дол., а річну квоту виконано на 67%. У порівнянні з 1990 року, який був конвенційним роком, число нових членів було на 257 менше, але пересічна сума забезпечення зросла на 1, 299 дол.

Круга Трой-Олбані виконала організаційну квоту на 111% і стала першуном. Зараз слідуючою у виконанні квоти на 103% була Округа Шамокін. На третьому місці, поміж усіми Округами УНСоюзу, а заразом на першому у Канаді є Округа Монтреаль, яка виконала квоту на 88%. Опісля слідують Округи: Ню Гейвен, Філядельфія,Вілкс-Беррі, Чикаґо і Бостон, які виконали квоту не вище, як 77%.

Перше місце відносно найбільшої суми забезпечення взяла Філядельфія. Першунами-організаторами у 1991 році були: Михайло Кігічак — 114 членів; Йосиф Чабан — 43 члени; Степан Гавриш — 36 членів; Я. Билень — 26 членів; Гелен Скат — 25 членів; Христя Ґербеги — 24 члени; Василь Пастушок — 23 члени. Опісля слідують: В. Квас — 18 членів; Петро Тарнавський — 17 членів та Стефа Гаврилюк, д-р А. Слюсарчук і М. Турко — по 16 членів. Три організатори дали по 15 членів; чотири організатори по 14 членів; два по 13; три по 12; чотири по 11 та шість по 10 членів. У ,,Свободі" з 18-го березня вже появилася подяка всім організаторам із їхніми знимками, які здобули понад п'ять членів.

У 1992 році за три місяці вже приєднано 316 членів. За статистикою, з кінця лютого ц. р., на першому місці є Я. Билень з Чикаґо з 13-ма новими членами, а опісля слідують: проф. Василь Лучків — дев'ять членів; Тимко Бутрей і А. Слюсарчук — по вісім членів; Осип Гаврилюк — сім членів.

Передруковано нову брошуру по всі кляси забезпечення, яку розсилається по всіх відділах.

Плянується мати секретарські курси на Союзівці, пристосовані до нових секретарів та тих осіб, яких секретарі порекомендують, як своїх заступників, які зацікавлені колись їх заступити.

Закінчується виїзди на річні збори Округ. З причини, що Округи не відбули зборів у лютому, як їм запропоновано, всі збори відбувалися у березні, що дуже скомплікувало виїзди членів Екзекутиви.

Відділ професійних організаторів

Нові пенсійні дві грамоти вже затвердили стейти: Коннектикат, Фльорида, Ілдиной, Ню Джерзі, Індіяна. Поліса ,,юніверсал" переходить перевірку стейтів. Термінові грамоти ще дальше у руках актуарія, який має проблему з нашим проханням знизити вкладки. Але нові грамоти для стейтів вже в друку; бракує — уточнення вкладок.

Маємо дальше чотирьох професійних продавців. Вони разом з директором відділу Бобом Куком виступали перед кількома групами: у церкві в Спрінґ Велей, перед українськими лікарями стейту Ню Джерзі і Ню Йорку; на річному з'їзді адвокатів і перед групами сеньйорів по різних місцевостях. Заплянувано висилати їх на всі фестивалі, щоб вони там роздавали літературу УНСоюзу.

УНС має дві нові брошури: союзову ,,What's in it for you", яка подає тільки інформації про забезпечення, та від фірми ,,Тревелерс" двомовну про послуги, які ця фірма може дати членам УНСоюзу.

Видрукувано і розіслано перший квартальний бюлетень, який приготовив Боб Кук, про пенсійну грамоту. Його отримали читачі ,,Українського Тижневика". Черговий бюлетень вийде на початку травня.

,,Свобода" і ,,Український Тижневик"

Довголітній керівник друкарні Степан Чума відійшов на пенсію і ми попрощали його у січні. Він дальше виручає нас і друкує різні журнали та ,,Веселку", до часу, аж знайдеться його заступника. Його місце як керівника друкарні перебрав Роман Павлишин, який до того часу займався ломкою газети.

У складі редакції ,,Український Тижневик" зайшла зміна. Тепр у Києві працює Марта Коломиєць. Христина Лапичак покинула склад редакції і працює для різних американських газет у Києві.

Союзівка

Рік 1991 закінчено на Союзівці прибутками у висоті 1,139,786 дол., на суму 150,529 дол. більше, як рік раніше. Видатки дали суму 1,706,925 дол. З цієї суми видано на направи, ремонт і устаткування понад 281,000 дол.

Бюро у Вашінґтоні

В бюрі працює її керівник Евген Іванців та Марійка Ліщак. Е. Іванців їздив до Києва у січні за власні кошти, де мав змогу запізнатися з багатьма діячами демократичних установ і урядовими чинниками. Про цю поїздку він звітував трьом членам Головної Екзекутиви і редакціям обидвох союзових видань. Тепер він допомагає представникові Уряду України влаштовувати амбасаду України у Вашінґтоні.

В днях від 23—27-го березня, ц. р. відбулася головна контроля УНСоюзу, про що вже було подано у ,,Свободі".

Після прийняття звітів, учасники нарад передискутували справу встановлення Української Народної Фундації при УНСоюзі. Д-р Н. Олесницький зобов'язався приготовити статут тої фундації, взоруючися на вже існуючій балтійській фундації.

Відтак У. Дячук реферувала нові прохання, які наспіли до Фонду Відродження України — УНС. Після розглянення просьб уділено такі дотації:

* На допомогу відновленому українському університетові Києво-Могилянська Академія в Києві — 10,000 дол;

* На Видання ,,Історії України XX ст". за редакцією проф. Тараса Гунчука — 5,000 дол.; книжку публікує В-во Київського Університету;

* УСО ,,Тризуб", Філядельфія — 500 дол. на покриття коштів приїзду до ЗСА футболістів-студентів Київського Інсититуту Фізкультури.

Вичерпавши всі точки порядку нарад, У. Дячук закрила їх в пополудневих годинах.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПАЗЯ СОМИК, найстарша членка УНС Відд. 93-го Т-ва ім. Івана Франка в Сентрал Фолс, Р. Ай. померла 21-го листопада 1991 року на 97-му році життя. Нар. 4-го листопада 1893 року в Україні. Членом УНС стала 1923 року. Залишила у смутку сина Івана. Похорон відбувся 25-го листопада 1991 року на цвинтарі Highland Memorial Park, **в Джанстон, Парк, Р. Ай.**

Вічна Їй Пам'ять!

М. Іваницький, секр.

МАРІЯ ДЕМЧИШИН член УНС Відд. 115-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Кентон, Огайо померла 10-го січня 1992 року на 72-му році життя. Нар. 1919 року 3-го вересня в селі Бучачки, Україна. Членом УНС стала 1971 року. Залишила у смутку мужа Івана, та родину на Україні. Похорон відбувся 10-го січня 1992 року на цвинтарі Кальварія в Месілон, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Петро Бабич, секр.

ПЕТРО ГАРАВУС член УНС Відділу 127-го Т-ва ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й. помер 20-го січня 1992 року на 75-му році життя. Нар. 26-го травня 1916 року в Баффало, Н.Й. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дочки: Христину і Кетлин Ленд; внуків: Матея і Меґен; сестри: Дороту Есене і Мері. Похорон відбувся 22-го січня 1992 року на цвинтарі св. Матея у Вест Сенека, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Гнатик, секр.

АННА МИХАЙЛІВ член УНС Відд. 127-го Т-ва ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й. померла 8-го січня 1992 року на 93-му році життя. Нар. 22-го липня 1898 року в селі Горaєць, Україна. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку дочку Анну Бурду. Похорон відбувся 11-го січня 1992 року на цвинтарі св. Матея в Баффало, Н.Й.

Вічна Їй Пам"ять!

Кетлін М. Ленд, скарбник.

МИХАЙЛО КОВАЛЬ член УНС Відд. 221-го Т-ва ім. св. Стефана в Чикаґо, Ілл. помер 24-го грудня 1991 року на 67-му році життя. Нар. 1924 року в селі Привітне, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Меланію, дочки: Анну і Марію з родинами, 6 внуків і родину в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Карачевський, секр.

ВОЛТЕР СЛЯЗИК член УНС Відд. 158-го Т-ва ім. Б. Хмельницького в Бруклині, Н.Й. помер в грудні 1991 року на 77-му році життя. Нар. 1914 року в Польщі. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Катерину, сина Волтера, дочку Марію з мужем Вінцентом і внучку Катерину. Похон відбувся 30-го грудня 1991 року на цвинтарі Our Lady of Czenstochowa in Doylestown, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

ЙОСИФ БЕЖАК член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгставні, Огайо помер 24-го грудня 1991 року на -му році життя. Нар. 25-го червня 1919 року в Янгставні, Огайо. Членом УНС став 1937 р. Залишив у смутку дружину Віолю Белло, дві сестри Анну Врабл і Ольгу Савіч. Похорон відбувся 28-го грудня 1991 року на цвинтарі Кальварія в Янґставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Аннабелла Боровицька, секр.

АННА ГАВРИЛЮК член УНС Відд. 468-го Т-ва ім. Е. Коновальця в Ніяґара Фоллс, Н.Й. померла 20-го січня 1992 року на 92-му році життя. Нар. 5-го вересня 1889 року в селі Млиніска. Членом УНС стала 1947 року. Залишшила у смутку мужа Тоні. Похорон відбувся 25-го січня 1992 року на цвинтарі Fairview **в Ніяґара Фоллс, Онт.**

Вічна Їй Пам'ять!

П. Саміц, секр.

ОЛЬГА БАРАН член УНС Відд. 367-го в Рочестері, Н.Й. померла 23-го грудня 1991 року на 68-му році життя. Нар. 23-го травня 1923 року в Україні. Залишила у смутку Богдана Е. Барана, Гелен Дассон, Зенка і Христину Баран. Похорон відбувся 27-го грудня 1991 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

АНТІН КАРМАЗИН член УНС Відд. 120-го Т-ва ім. св. Миколая в Аліквіппа, Па. помер 30-го січня 1992 року на 89-му році життя. Нар. 1902 року в селі Сасів, Золочів, обл. Львів Україна. Членом УНС став 1934 року. Залишив у смутку двох синів Евгена і Богдана з дружинами, дочку Ольгу і 7 внуків та дальшу родину на Україні. Похорон відбувся 2-го лютого 1992 року на укр. кат. цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембридж, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Е. Матіяш, секр.